

„NE BÁNTSD A
MAGYART“

Zrínyi

MURAKÖZ

„Adassék tisztelet
a katoná
eszménynek“

Zrínyi-íróház

Előfizetési ár: fél évre 5.— P.
Kiadóhivatal: Horthy Miklós-tér 6.

Csáktornya, 1942. december 25.

Politikai hetilap.
Megjelenik pénteken.

Magyarok Karácsonya

Irtá: Rode Imre

A történelem legnagyobb világeseménye a „Megváltás“ ténye. Sem előtte nem volt, — sem utána nem lesz, — különösen a mai emberiség számára több mondani valója a bethlehemi történelmi ténynek.

Akkor is az egyedülálló és mindenek fölötti szellemi mozgalom, — a kereszténység győzött és győzni fog most is.

A nagy magyar életsíkon most tombol a harc az „igaz szellem“ győzelméért, a bethlehemi gondolat megvalósításáért.

A szent karácsonyi éj krisztusi szelleme megtermékenyítőleg fog hatni minden magyarra e hazában és nagy közös testvériséget fog alkotni.

Összefog minden magyart a bethlehemi eszme és kidobb magából mindent ami pogány, nem keresztény szellemű.

E szellem pedig nem régi, elavult tanokra épít és pogány szellemi életet gyakorol fajra, vallásra, urra parasztra, polgárra, munkásra, — hanem egyre, Krisztus, vagy antikrisztus táborára.

S a magyarság tábora Krisztus tábora. A magyar nép lelkében termékenyen fogantott a „Szentéj“ szelleme.

Veretlen és megsemmisíthetetlen érc-tömb, amely itt áll a Dunamedencében hivatásszerűen Krisztus szellemének örökent.

És ha a „Szent éj“ misztériumából kilépünk egy pillanatra Magyarságunk mindennapi életerébe — látjuk a krisztusi szellem testvériségét, amely boldogította már a katakombás öskeresztényeket is, — és megállapíthatjuk, hogy mai társadalmunk adni, szolgálni is tud.

Adni, az adakozások számtalan formájában, hogy letörölje a nincstelenség és nélkülözések szomorú jelenségeit és felemelje az elesettnek gondolt embert, aki önmagát már elveszettnek hitte. Ez az Isten lelke társadalmunkban, ez, az — áldozat!

A jövő csak azé a társadalomé lehet, amely ezt az áldozatot meghozni képes, — ezt magyar vonatkozásban testvériséggé tudja Krisztus szellemében formálni.

A bethlehemi szellem adja meg a „Szentéj“ megünneplésekor minden magyarnak a lelkiertőt a tisztánlátásra nemzeti életünk irányításában, elnézést a Krisztusi szellemhez mértérteknek, a tisztaság és becsület kincsét, nagy-nagy megértést a szociális problémák megvalósításához, erős küzdelem és kitartást a Mammon és társai legyőzésére, a közellátás, munkásviszonyok, lakáskérdés stb. megoldásához.

Ha mindezek e szellem jegyében is indulnak és a „Szent éj“ misztériumát nem csak ünnepljük, hanem magunkévá is tesszük, valóban krisztianizmust teremtünk.

Megoldódik minden szellemi probléma, mert csak ez a szellem vallja Istent, ez a lélek, — az örök élet! Ez az igazi világszellem ad erőt, kitartást, kegyelmet és végtelen vigasztalást napjaink súlyos perceiben a modern sátán, a bolsevizmus szellemével szemben.

Magyarok, akik ez ország polgárainak érzitek és valljátok magatokat, a „Szent éj“ szelleme termékenyítse meg lelketek, forrjatok eggyé gondolatban hős honvédekkel, hogy azok bizva bennünk, — győzni tudjanak a sátáni szellem, a bolsevizmus fölött, hogy boldog karácsonya legyen minden magyarnak.

A csáktornyai levente-leányok zászlószentelése

Azt kellene mondanunk, hogy szokatlan ünnepségben volt részünk, de nem mondhatjuk, mert hiszen Muraköz felszabadulása óta minden ünnepélyünk a legteljesebb hazafias lelkesedéssel folyt le. Ilyen volt a levente-leányok zászlószentelése is.

Vasárnap, december 20-án levente-leányaink díszes menetben vonultak — a most még beburkolt zászlóval — a templomba, ahol a szentmise alatt sorban megáldoztak, mise után az áldozatot bemutató pap felszentelte, az egyik oldalán a leventelével, a másik oldalán pedig a szűzmáriás magyar címerrel díszített fehér selyem zászlót, amelyet ezután díszmenetben vittek a Levente Otthonba, ahol megkezdődött az ünnepség.

Különösen megható volt a levente-leányok, akik majdnem valamennyien muraközi anyanyelvűek, magyar imádsága... Miatyánk... Üdvözlégy... Hiszekegy...

Az ima után a levente-leányok magyar nyelven letették a fogadalmat, majd utána Sáfrán László gyárvezető szép beszéd kíséretében adta át a Gráner gyárvevő által adományozott zászlót. A zászlószentelés — ugymond — az egyetemes nemzet szívdobbanása, a mai zászlószentelés pedig a magyar muraközi dolgozó leányok nemzeti szívdobbanása. Büszkeséggel említi a dolgozó leányok által önként alakított levente egyesület, mert hiszen tudjuk, hogy ezek a jóságos tákolmány idején születtek, évek során mérgezték őket a pánszlávizmussal, sőt a víziós rém, a bolsevizmus ideológiáját igyekeztek

beléjük oltani, istentagadásra, rombolásra, gyűlöltre nevelték őket.

Ezek a leányok azonban nem lettek azokká, nyelvünket még törve beszélik, de szívük a magyar hazáé. Önként felajánlották keresetük felszálalékát a harcra küzdő honvédek családjai javára, magyar nyelvű tanfolyamokra járnak, önként létesítették levente egyesületüket és minden téren megmutatják a magyar hazához való kész ragaszkodásukat.

Muraköz mindig magyar volt és magyar lesz. Zrínyi Miklós katonáinak utódai, öregek, fiatalok, odaállunk szeretett Kormányzó Urunk zászlója alá és megvédjük az ezeréves rögöt és méltók leszünk a halhatatlan Zrínyi eszméhez. Ugy legyen! Szébb Jövőt!

Az óriási lelkesedéssel fogadott beszéd után Korentsy Endréné zászlóánya rövid beszéd kíséretében széles nemzeti szallagot kötött a zászlóra, majd Modrovits Nándor főhadnagy, levente-parancsnok intézett rövid, tartalmas beszédet a levente-leányokhoz, utána pedig Zetelaki Tóháthy Marianna, gyári gondozónő, az egész ünnepség rendezője, mondott nagyhatású beszédet. Elmondta aggodalmát idejövetelekor, midőn a felszabadult Székelyföldről első utjára indult, a szintén felszabadult Muraközbe. Sorsunk egyforma volt. A magyar eszme elnyomtatása! A Budapesten kapott magyar nemzeti szallagot reszketve vitte át a határon s később egy hős sírja mellett rejtette el, mert hisz a Balkán félt a revíziótól.

Ilyen szívvel jött Muraközbe, ma pedig egy igaz, tiszta szívű ifjúság menti meg a hazát.

Részletesen kitér a levente-leányok köteleseire, erkölcsös, tiszta életre, a magyar hősök iránti szeretetre és támogatásra. Ezt a zászlót tekintse minden muraközi leány sajtójának, amelyet megsefufolni nagy bűn, megvédeni becsület és áldás!

Szavait az adományozó gyár vezetőségéhez intézett köszönettel fejezte be.

Fejes Anna „A zászlóhoz“ és Hazafi Anna „Lobogjon a zászló“ című verseket szavalták el, majd a Himnusz zárta be ezt a szép hazafias ünnepélyt.

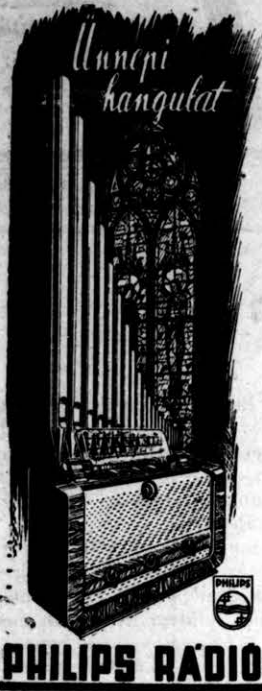
A délutáni ünnepség

a Levente Otthonban a „Hiszekegy“ elénkésélésével kezdődött, majd utána ismét Zetelaki Tóháthy Marianna mondott hosszabb ünnepi beszédet, hazafiságra, áldozatos munkára buzdítván a levente-leányokat.

Ezt követte a műsor szórakoztató része. A háromszólamú énekkar, tisztán muraközi ajku leányokból összeállítva, Hazafi Anna vezetésével szébbnél szébb karácsonyi énekeket adott elő. Kukics Ilóna, Rátkai Mária, Zuzel Mária, Antonovics Róza, Vibovecz Mária a magyar klasszikus aranykor, Petőfi, Arany, stb. verseit szavalták, óriási hatást kelte, különösen az idősebb hallgatóság körében, hisz ezek a versek az elmúlt szép ifjúság feledhetetlen emlékei.

Mekovecz Angela, kitünő sopránjával, viharos tapsot kelte énekelte a „Gül Babából“ az immár klasszikussá vált, örökbecsű cigánydalt „Darumadar fent az égen“.

Z. Tóháthy Marianna saját szerzeményű és rendezésű két karácsonyi mesejátéka „Jézuska ajándéka“ és „Pásztorjátéka“ nemcsak költői ihletével, hanem precíz rendezésével is mély

hatást keltett. „Rózika” bevonulása a mennyországba minden szülő szemében könnyeket fakasztott, az „ördögök” humoros jelenete pedig, különösen a fiatsálg körében dörgő tapsot és kacajt fakasztott.

Hazafi Anna és Mekovecz Angela magyar tánc bármely színpadon megállta volna helyét, ezenfelül Hazafi Anna még szép magyar dalokkal is kedveskedett.

Lapunk terjedelme nem engedi meg, hogy minden szereplőt névszerint felsoroljunk. Valamennyien szépek és kedvesek voltak, szerepeiket jól tudták és kedvvel, odaadással játszották, hisz valamennyien muraköziék és szívvel lélekkel megakarták mutatni, hogy Muraköz az ő édes magyar hazájuk egyik legszebb gyöngye és az is fog maradni örökkön, örökké — Ugy legyen!

A rendezését Zetelaki Tótháthy Mariannát minden dicsőretillettel. Itteni működése hazafias és áldozatos.

Végül meg kell említenünk Matyán művész barátunkat, aki az előadáshoz szép, új, stilszerű kulisszákkal lepett meg bennünket.

Üzenet

Őszi felhők, ti vándor fellegek
Messez, messze üzenek töletek.
A határtól távolra, idegen országba
A bolsi paradicsomba.

Siessetek, repüljétek, szálljatok,
Titeket nagyon várnak ott.
Tizek, százak, ezrek, milliók,
A vitéz magyar harcosok.

Szálljatok le náluk s enyhítsetek álmuk,
Sugjátok meg nekik, a magyar ég kéklük!
Álmaink csak őket kísérik, védik
Velük együtt járunk, s ha kell vártát is állunk!

Neveiket imáinkban zengjük,
Melyben a magyarok Istenét kérjük,
Addjon Nekik kitartást, erőt,
S édes hazánknak,
Szébb magyar jövődöt!

Böczén László
tanítónövendék

Öt közül három muraközi testvér, zászlós a fronton, a negyedik tényleges szolgálatban

Apjuk, anyjuk csáktornyai vér

Muraközben talán még vannak életben zászlósok, akik az első világháború idején kintünetést kaptak azért, mert sok katonát adtak a hazának. Hamarosan csak a felsőmihályfalvi Grula család jut eszünkbe, akik vagy nyolcan szolgálták fegyverrel hazájukat, néhai apjuk pedig elnyerte az elismerést legfelsőbb helyről. De voltak többen is, köztük számos esetben apa és fia egy fronton küzdöttek az ellenséggel.

A napokban került asztalunkra egy haditudósítás s már az első szavak után megállapítottuk, hogy ezek csak a mi fiaink lehetnek.

Az öreg csáktornyaiak még élénken emlékeznek „Pálkás bácsira” a csáktornyai tanítóképezde „pedellusára”, a jovialis öreg mindenki által szeretett altisztre.

Tavaly, mikor az öreg „csáktornyai prepák” városunkat járták, Faludi Géza ny. igazgató tanító meg is említette beszédében.

Ennek fia volt Pálkás Sándor körjegyző, aki a csáktornyai Premecz családból nőszül, a szintén mindenki által kedvelt Premecz Terikét vevén feleségül. Ebből a házasságból öt fia származott, akik közül négyen katonák, közülük három zászlósok a szovjet fronton, a negyedik szolgálja tényleges idejét, az ötödik otthon van.

Most pedig adjuk át a szót a haditudósítónak Sz. Kovács Imrénnek.

Most megállunk egy pillanatra. Nem valami tragédiáról, vagy szomorú esetről akarunk beszámolni, hanem egy kis történetet mondunk el, ami itt messze hazulról Oroszországban a Don partján megtörtént. Itt nap-nap után újabb és újabb dolgok ragadják meg figyelmünket. Apa és fia, testvér és testvér egymásmellett harcol az ellen a bolsevizmus ellen amely megakarta hódítani egész Európát. A fiatal hadnagy fú elesik a csatában, de az alezredes apa tovább harcol. Most már a fia helyett is. Az egyik testvér holtan bukik le géppuskája mellől, nyomban ott terem öccse a géppuska mellé felkiszik és igyekszik bosszútállani bátya kiontott véréért. Lő az utolsó pillanatig. Lő addig amíg csak tölteny van a hevederben és ha már utolsó tölteny is kifogyott, puskát ragad kezébe és szurronnyal megy az ellenségre, de testvére kioltott életéért elégtételt vesz magának.

A filmet pergetik és megrázóbbnál megrázóbb jeleneteket lát az ember, de ezek a jelenetek egyben mindig egyeznek: A magyar honvéd mindig becsülettel harcol és gyávan soha sem fut meg az ellenség elől. Ha a helyzet úgy kívánja, életét is feláldozza, de azt a szegényt nem vállalja hogy megfusson.

Nem, most nem ezeket a képeket akarjuk lepergetni olvasóink előtt. Sokkal szelidebb képet ragadtunk ki a sok közül. Pálkás Miklós zászlós bajtársunkkal beszélgetünk, aki az egyik különleges századnál rajparancsnok.

Szép holdvilágos este van és szakaszunknál a legvédeimi árokban várjuk a légiveszély elmúltát. A fényszórók keresik az ellenséges bombázókat. Már meg is van. Boforcunk már lövi is. Egy-két lövés és az egyik nehéz kétmotoros gép égve zuhan lefelé.

— Hála Istennek ezzel is kevesebb van, — állapítjuk meg mindannyian.

A légiveszély még nem múlt el. Mást sem tehetünk, mint az árokban beszélgetünk. Pálkás Miklós zászlós bajtársam tőri meg a csendet mellettem.

— Vajjon mi lehet a bátyámmal. Ugy halottam, hogy a kerékpárosok nagy harcba keveredtek és ő is ott teljesít szolgálatot. Holnap el is megyek a kötöző helyre. Ott biztosan tudnak valamit mondani róla.

Pálkás Pál zászlósról van szó, aki szakaszparancsnok. Tovább beszélgetünk, hiszen az ellenséges bombázók jóvoltából erre is jut időnk az éjszakai alváshól.

— A második bátyám, Jóska, aki szintén zászlós, ma írta, hogy utban van kifelé. Harmadik bátyám most tölti tényleges idejét egy bátyám pedig otthon van. Ebből kitűnik, hogy a Pálkás családban valahol Magyarországon öt fú van, akik közül négy katona, három zászlós és mind a három kint van az orosz fronton.

Végül elmúlt a légiveszély és lefeküdtünk, sokáig nem tudtam aludni, mindig a három Pálkás testvérről gondoltam, akik kint vannak.

Napokkal később Pálkás Miklós bajtársamnak ki kellett menni a Don partjára egy feladatot megoldani. A délutáni órákban egy zászlós nyitott be szobám ajtaján. Nagyon hasonlított Miklósról és nyomban azzal fogadtam, hogy ugye te vagy Pálkás Pali.

Nem én Jóska vagyok és Miklóst keresem. — Sajnos Miklós most nincs itthon és beletelik három nap is, míg visszatér.

— Az pedig nagy baj, mert akkor már nekem messze kell lenni.

— Ne busulj pajtás, majd csak kitalálunk valamit, hogy találkozhatunk. Most pedig vacsorázz meg és pihend ki az ut fáradalmait. Jóska nem is kellet sokáig biztatni, szót fogadott, megvacsorázott és lefeküdt.

Másnap reggel gépkocsink már utrakészen állott és közöltük Pálkás Józseffel, hogy öccséhez megünnel és tartson velünk kétszer sem kellett mondani már bent is volt gépkocsinkban és kacskaringós földuton elindultunk a Don partja felé. Végre megérkezünk. Kimondhatatlan öröm, a két testvér egymás nyakába borult és úgy örült egymásnak.

— Mit tudsz Pistáról — kérdezték egyszerre egymástól, de a harmadik Pálkás zászlósról egyikük sem tudott semmit sem. Pálkás József zászlós csapata utrakészen állott és nem maradhatott sokáig. Öccsétől érzékeny bucsút vett, majd a következőket mondotta:

— Ha Palival találkozol mond meg neki, hogy nincs semmi bajom és csókolom, ezzel a két testvér elvált egymástól.

Néhány nap múlva a Duna — Tisza közli gyalogosok közt jártam és amikor hazafelé igyekeztem kerékpárosokat vettem észre. Megkérdeztem az egyik honvédet, hogy nincs-e köztük Pálkás Pál zászlós.

— Ő az árkász század parancsnoka és hátul jön.

Ettől kezdve figyeltük az árkászokat és meg is találuk. Pálkás Pál zászlós elől jött. Gépkocsinkat leállítottuk és Pálkás Pált egyenesen nevével szólítottuk. Nagy volt a meglepetése, mert bennünket nem ismert és sohasem látott. Csak akkor ragyogott fel szeme, mikor megtudta hogy Miklós öccsével együtt szolgálunk és Jóskaival is csak napokkal előbb találkoztunk.

— Hogy van Miklós és Jóska nincs-e valami bajuk? De szeretnék velük beszélni, hiszen már karácsony óta nem láttam őket. Utánna a kerékpárosok hősi harcáról beszélgettünk.

— Bizony kemény küzdelemben volt részünk. Háromszor is körülkerítették a bolsevisták, és hogy hogyan menekültem meg azt még ma sem tudom. Mondjátok meg Miklósnak, hogy nincs semmi bajom és ha csak szerit teheti keresen fel.

Pálkás Pálon látszik, hogy még szeretne valamit mondani. Ott áll gépkocsink mellett. Egy darabig szótlanul vár, majd bucsuzik és utánunk kiáltja:

— Miklóst csókolom. Nehogy megjegyeztek. Igazán mondom hogy nincs semmi bajom. Ugy érzem, hogy a jó Isten velem volt.

Átadtuk az üzenetet.

Mérleg

minden célra legolcsóbban kapható
Javitások garanciával!

FRANK Mérlegüzem

NAGYKANIZSA, Eötvös tér 2/a

Telefon: 509

Vitézi eskütétel Perlakon

Perlak, 1942. december 20.

A történelmi járási székhelyen, a magyar-horvát határ mellett nagy ünnepre készült a község apraja-nagyja. Már kora reggel zászlódsízt öltött minden kis házacska és a rossz idő dacára is, ünneplőbe öltözött százak, ezek sorakoztak, hogy résztvegyenek az ünnepségen. A visszacsatolás óta nem volt ilyen nagy ünnepe ennek a községnek, melyre szerencsétlen véletlen folytán annyira kiesik a vasuti forgalomból. Képvisele volt az ünnepségen mind a két muraközi járás és az eskütételre hiánytalanul megjelentek a vitézek már kora délelőtt.

Az érkező előkelőségeket dr. vitéz Hertelendy Ferenc főszolgabíró, járási vitézi hadnagy fogadta.

Jelen voltak vitéz gróf Teleki Béla főispán, a vármegyei vitézi szék tb. kapitánya, dr. Brand Sándor alispán, Székely Jenő ezredes, vármegyei vitézi székkapitány, vitéz Horváth Ferenc nyug. vezérőrnagy, járási képviselő, Pecsnornik Ottó csáktornyai járási országgyűlési képviselő, vitéz Horváth Bertalan zalaegerszegi törvényszéki elnök, dr. Vida Ferenc csáktornyai járás főszolgabírája, vitéz Fülöp Péter vármegyei vitézi széktartó.

Az ünnepség a helybeli plébánia templomban istentisztelettel kezdődött. A szentmisét Murai Frigyes páter mondotta és nagyon szép, magyar érzésektől áthatott szentbeszédet tartott.

A megjelent előkelőségeket és a megjelent vitézeket Gasparich Márk 48-as vértanu emlékműve előtt üdvözölték. Az üdvözlő beszédet dr. Domján Gyula ügyvéd mondotta. A gyönyörűen felépített beszéd, könnyekig hatotta meg a jelenlevőket. Csodálattal és meleg kézfogással üdvöz. lünk benneteket — mondotta — magyar vitézek, ti vagytok s hős Zrínyi leszármazottjai, a világháború vérvizataros vitézei. Magyar vitézek! Az Isten hozott benneteket, az Isten áldjon meg benneteket!

A kis muraközi gyermekek pedig, Zsombórgi József állami tanító fáradhatatlan munkájának eredményeként, olyan szép szavaló kórust adtak elő, hogy minden szem szinte oda tapadt rájuk, a muraközi ruhába öltöztetett kis muraközi magyarokra, kik olyan szívből jöve — szavalták izzó magyar verseiket, hogy hosszú időre feledhetetlenek lesznek mindenki számára.

A vitézi eskütétel a gyönyörűen feldisznított nagyvendéglői díszteremben folyt le. Nagy áldozatok és fáradhatatlan munkával lett ez az ősi és clavult épület rendezve és Virágh Pál vezetőlegyző mindent elkövetett, hogy méltó külsőt adjon az ünnepségnek.

Felavatásra kerültek: tisztvitézek:

vitéz dr. Tomka János volt vármegyei főjegyző, kuriai bíró,
vitéz Cséke Dezső nyug. tanár, badacsonytomaji lakos,
vitéz Világi Imre nemeshanyi lakos.

Legénység vitézek:

vitéz Szántói Iván lendvarózsavölgyi lakos,
vitéz Szakal József szentadoriáni lakos
vitéz Szabó István szigligeti lakos,
vitéz Németh György zalabesenői lakos,
vitéz Murakirályi (Stefók) Rókus murakirályi lakos,

vitéz Murai (Belics) Ferenc perlaki lakos,
vitéz Kromár József alsónemesapáti lakos,
vitéz Kaszás Mihály szentkozmadombjai lakos,
vitéz Heggyés Elek hodossányi lakos,
vitéz Fehér István misefai lakos,
vitéz Deveseri József nagykanizsai lakos,
vitéz Szabó István nemegulácsi lakos,
vitéz Kanizsai István muraszentmáriai lakos,
vitéz Mogyorósi (Mujdicza) Iván lendvarózsavölgyi lakos,
vitéz Torma János rezi lakos,
vitéz Murai (Zvonarek) István perlaki lakos,
vitéz Lugosi (Luksa) András muravidi lakos,

vitéz Muravölgyi (Grivecz) Mihály muravidi lakos.

Vitézi várományosok:

vitéz Szerecz Ferenc nagykanizsai lakos,
vitéz Horváth Endre zalaapáti lakos.

Összesen 23 vitéz.

Az eskütétel Székely Jenő vármegyei vitézi székkapitány vette ki és minden egyes vitéz mellére sajátkezüleg tűzte ki a vitézi jelvényt és kézfogással tüntette ki a vitézeket. Megemlékezett az elhunyt vitézekről is.

Az ünnepi beszédet széki vitéz gróf Teleki Béla főispán, tb. vármegyei székkapitány mondotta. A válogatott és gyönyörűen felépített beszédében többek között a következőket mondotta:

Ez az ünnep jelenti azt, hogy a magyar haza tekintet nélkül arra, hogy milyen az anyanyelve valakinek, ha becsületes és dolgos tagja a magyar közösségnek keblére öleli. A most felavatott vitézeknek kötelessége elsősorban a belső front békéjének és nyugalmanak megőrzése, a nemzet elleni mozgalmak elfojtása, jöjjön az akár kívülről, akár belülről, csirájában kell lehetetlenné lenni. Hiába minden aknamunka, többé nem térhet vissza az 1918-as év fellógató munkája. Semilyen áldozattól sem szabad visszariadnunk. Benneteket vitézek az elmúlt világháborúban is annak a szellemnek tüze égette, mint amilyen Zrínyi és Gasparich lelkében élt.

Majd Zrínyi mondásait idézte. Végül a következő szavakkal zárta beszédét: Fegyelmzett egységet kívánunk! Ismét a haza kebelébe kerültek, legyetek oszlopok, melyet semmiféle vihar el nem sodorhat. Legyetek a magyar fények fátylói, a magyar munka apostolai, amikor a szürke hétköznapok jönnek és a becsület utjáról soha se térjetelek le. Az Isten éltesen benneteket és áldja meg az Isten egész Muraköz népet.

A nagy tetszéssel mondott beszédet szünni nem akaró éljenzés és taps követte.

A következő szónok: vitéz Horváth Ferenc nyug. vezérőrnagy, országgyűlési képviselő volt, aki muraközi nyelven ismertette a vitézi hivatást és ő is Isten áldását kérte Muraköz vitézeire és népére.

Ezután következett dr. vitéz Horváth Bertalan törvényszéki elnök kormányzói kintüntetésének átadása, aki a koronás bronzérmét kapta és vitéz Peredy Nándor m. kir. vámszaki felügyelő, csáktornyai járási vitézi hadnagy kormányzói dicsőre elismerésének átadása. A főispán közvetlen meleg szavakkal nyújtotta át a kintüntetést és kérte őket, hogy továbbra is lankadatlan hittel munkálkodjanak a haza javára.

A Himnusz elénklésével fejeződött be az ünnepség és a vitézi áldomás a perlaki kaszinó helyiségében volt, ahol vitéz Horváth Ferenc ny. vezérőrnagy a Kormányzó Urat köszöntötte fel.

Ünnep volt Perlakon, igazi magyar ünnep! Az ősrégi járási székhelyen megteltek a szívek örömmel és hittel, bizakodó magyar reménységgel a szebb és boldogabb magyar jövő iránt. Talán soha nem érezte ennyire közel senki sem itt Muraközben a magyarság szerető gondoskodását. Az egyszerű és szegény muraközi nép látja, hogy milyen nagy a különbség a magyar hazában élni, ahol megbecsülik, felemelik annak minden egyes tagját, és részesévé teszik a magyar birodalom minden javának.

Ma egész Perlak ennek a szép ünnepnek hatása alatt él, új hitet merít az eljövendő nehéz időkre és hisz abban, hogy az az út, melyen most halad és melyért ott künn messze Oroszországban a legjobbjaink véreznek, a célhoz fog vezetni. Látja már a felkelő égen a magyar nép ragyogását és felemelt fővel menetel vitéz Kormányzó Urunk után a hadak utján a glóriás magyar jövő felé, amely a Dunamedében egyedül képes biztosítani az itt élő népek szebb jövőjét!

Vass János.

A magyar honvéd árvája

Írta: RODE IMRE.

A kis falucska messze benn a hegyek között egy völgykatlanban terült el. Nádfelecs házacskaik mint hangyaboly sűrűsödtek egymás

mellett és itt-ott gyér világitás szűrődött ki, amerre a kocsi dögöve a köves uton elhaladt. Minden házban sűrűs-forgás volt észlelhető. Szent estére készült a falu népe.

A kocsi hirtelen zökkenéssel állott meg egy jól világitó ház előtt. A lovak tudták már, hogy tovább nem mennek, hazaértek, még korom sötét-

sebben is megállottak volna.

— Tessen kérem leszállni tisztelendő uram, itthon vonánk, — szólott érces hangon a gazda, aki udvariasan tessékelté be a háza az Ur szolgáját. A ház tornácában a gazdaasszony fogadta nagy illendőséggel — „Dicsértessék a Jézus Krisztus!” —

— Meghoytam a tisztelendő urat! Tartst szóval anyuk, amíg odakünn eligazítom a lovakat, — vetette közbe nagy hirtelenséggel a gazda.

Benn barátságosan duruzsolt a kályha tüze és árasztotta széjjel kellemes melegét. A tisztelendő úr egy-kettőre kényelembe helyezte magát és azonnal rátér a kis falucska hitéletére. Sok kérdés hangzott el, — amelyre csak úgy pattogtak a feleletek. — Majd nagy hirtelenséggel Kati néni vette át a szót!

Nem kérdezett, hanem mondott.

— Engedelmet kérek, hogy szóval ne sértsem kedves tisztelendő uram, csak addig akarom elmondani, míg a Jánosom be nem fordul. Mert tetszik tudni, nem szereti, ha férfiak dögába avatkozik a fehérnép. Minket nem áldott meg családdal az Ursten, hát minden szent estén három szegény gyermeket ruháznak fel és tartunk itt ebédet. Mivel már benn vagyunk el időben is, — Jánosommal úgy tanácskoztunk meg legutóbb, hogy örökbe is fogadnánk olyan árva, akinek az apja a mostai háborúban, az orosz harctéren esett el és anyja nincsen. Mert volt igaz, hogy most hitünkért meg családunkért harcolnak katonáink az istentelenek, a bolsevisták ellen.

— Nagyon szép és dicséretes dolog kedves Kati néni, — vágott közbe a tisztelendő úr. — Bár mindenki így gondolkodna és segítene az árvaikon.

— Jaj, lelkem, kedves tisztelendő uram, nem is azért mondtam, — hálálkodott Kati néni — hiszen nincs rá érdemünk, hanem ha az Isten anyagi jöletet adott, hát segíteni akarunk. Megkérem, hogy az éjeli misénél prédikáljon egy kicsit is a népek, hogy...

Ekkor lépett be János bácsi. Abban maradt hirtelen a beszéd, de János bácsi megindította.

— Hát a kis Jézus nevében jött először is tisztelendő urunk közbénk, kívánom is, hogy a kis Jézusnak szeretete szőljon az ajkán keresztül falunk népéhez, hogy a szeretet ünnepén mindenki boldog legyen, még az is, aki sohasé érezte

magát annak.

Az idő gyorsan pergett és mindannyian elindultak az éjjeli misére.

Utközben a tisztelő úr a csillagos eget szemlélte és nem tudott a nagy világűr mérhetetlen távolságain át kapcsolatot találni hirtelen, hogy ennyi szeretet lakozzék a föld egyszerű szegény fiaiban.

A templomban megszólt az orgona, mintha az angyalok égi kara zengett volna, hirdetve az égi csodát, a megváltást, a szeretet mennyből földre költözését, hogy Isten a Fiát küldte értünk, hogy atya legyen árvának, szegénynek, gazdagnak egyaránt.

Miklósnapi ünnepek a csáktornyai tanítézetekben

A Kormányzó Úr Ófömlőssége névnapjával kapcsolatosan műsoros estéket tartottak a csáktornyai összes tanítézetek. Folyó hó 5-én délután 5 órai kezdettel az óvodában tartottak ünnepeket, amelyen megjelent Pecsornik Ottó országgyűlési képviselő és sok szülő. A kis apróságok kedves élményt nyújtottak a zsfolátság megélt óvoda közönségének. Az est végén a sok apróság a „Mikulás”-bácsitól ajándécsomagokat kapott. Az est sikere az óvónő fáradhatatlan munkájának eredménye, hogy szép hangsúlyozott magyar kiejtéssel szerepeltek a kis apróságok.

Ugyancsak ez időben tartotta a polgári iskola önképzőköre is családi keretek között a „Mikulás”-napot.

Mise után először szólott az oltártól a tisztelő úr a templomot zsfolátság megtöltő hívekhez. Talán a kis Jézus szólott az Isten szolgájának ajkán keresztül a szeretet nagy jelentőségéről, mert a pásztorok miséjére jöve a hívek, — mind egy-egy szeretetszaggal lépett be a templom sekrestyéjébe és tette le ajándékát a szeretet oltárára.

Nem maradt a falu egyetlen szegénye, árva és elhagyottja sem a szent karácsony áldást hozó szeretete nélkül, — de meleg családi otthon kapott az Istenért és Hazáért küzdő hő magyar honvéd fia is.

sült hónapok nevében leghálásabb köszönetet fejezi ki és kéri a további támogatást.

A Bajtársi Szolgálat postája

Tábori posta 219/10. XII. 6.

Hálásan köszönöm a magam és a fiuk nevében, hogy segítségünkre siettek és a küldendő képeslapokkal az itteni gondok és szabad percek megoldást nyerne. Igérjük, hogy az irányunkban táplált szeretetet és ragaszkodást megháláljuk. Itt kötelességünk lelkiismeretes teljesítésével, otthon pedig, majd az öröm boldog perceiben, a mi soha el nem muló szeretetünkkel és hálánkkal.

Magyaros szerető üdvözléssel

BARACKSKAY ISTVÁN főhadnagy.

Ugyanannak lev. lapja XII. 7-ről.

Az első képeslap szállítmány megérkezett. Köszönöm szépen. Most van bőven alkalom a szabad időben szórakozni. Isten tartsa meg szokásukat!

Rajtunk áll, hogy derék honvédek szeretét továbbra is megérdemljük.

A Bajtársi Szolgálat hírei

Ujabbán ismét a következő adományok érkeztek a Bajtársi Szolgálathoz honvédek ajvára:

Öz.Sztrahia Károlyné egy csomag toll és két csomag cigaretta, rum, keksz és alma.

Végh Józsefné ismét egy csomag toll.

Öz.Pecsornik Ottóné 12 db könyv és 84 darab vegyes képes hetilap.

Lányi Viktorné egy nagy tolpárna, hozzá megfelelő huzattal.

A csáktornyai kereskedelmi iskola növendékei dr. Felszeghy Ejemérné tanáró vezetésével 308 darab vegyes képes hetilap és 4 darab könyv.

A csáktornyai leventeiifjak Rode Imre főoktató vezetésével 100 darab vegyes képes hetilap, 8 darab regény és egy szép album.

A csáktornyai polgári iskola ifjúsági Vöröskereszt csoportja, Bánóczy Adrien tanáró vezetésével 200 darab vegyes képes hetilap.

Halász Mária gyűjtése 110 darab vegyes képes hetilap.

Honvédlaktanya utján az áll. népiskola tanulói gyűjtése 103 darab vegyes képes hetilap.

Ivicsay Márton gyűjtése 300 darab vegyes képes hetilap és katonauság.

Multkori tudósításunkat annyiban helyesbítjük, hogy a Löbl Mór és fia cég nem 400, hanem 467 kg almát adományozott.

Mindezen nemeslelkű adakozóknak a Bajtársi Szolgálat a fronton küzdő, valamint a sebe-

Igen tisztelt vevőinek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

Kelemen Imre

tekstílnagykereskedő
Csáktornya

Igen tisztelt vevőinek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

özv. Grábár Antalné

élelmiszerkereskedő
Csáktornya

Igen tisztelt szállítóinak kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

Verhár Antal

Magyar Gabona Keresk. R. T. bizományos,
„HOMBÁR” albizományos
Csáktornya

Igen tisztelt vevőinek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

Mikulcsics János

szövet, kötött, rövid és divatárkereskedő és Pálcsics festőgyár gyűjtője Csáktornya.

Igen tisztelt vendégeinek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

Metropol szálloda

tulajdonos: Mence János, Csáktornya

Igen tisztelt vendégeinek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

Poje Ferenc

vendéglős Csáktornya, Zrinyi külváros

Igen tisztelt vevőinek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

Mráz Tibor

sörnagykereskedő
Csáktornya

Igen tisztelt szállítóknak kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

Behojnik, Bezerédy, Czernkovics

FUTURA albizományosok
Csáktornya

Igen tisztelt vevőinek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

CIKTA

cipő és harisnya elárúsító hely
Csáktornya

Igen tisztelt vendégeinek és vevőinek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

Szekovánics István

cukrász, Csáktornya
templommal szemben.

Igen tisztelt ügyfeleinek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

**Csáktornyai Muraközi Takarékpénztár r. t.
és Muraközi Termény és Árúértékesítő
Szövetkezet Csáktornya.**

Igen tisztelt vevőinek és szállítóinak kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

HUNNIA

Ipari és Kereskedelmi R. T.,
azelőtt VA.JDA E.
Csáktornya

HIREINK.

Előfizetési Felhívás!

Felkerjünk igen tisztelt előfizetőinket, szíveskedjenek hátralékos előfizetéseiket, a már beküldött befizetési lapok felhasználásával beküldeni, illetve az előfizetést megújítani, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be. Lapunk a magyar hazát és Muraközt szolgálja, minden előfizető ezt a célt támogatja!

Igen tisztelt előfizetőinknek, olvasóinknak

és lapunk barátainak kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog újévet kívánunk

Muraköz Szerkesztősége és Kiadóhivatala

— **Kormányzói dicsérő elismerés.** Vitéz Perédy Nándor m. kir. vámszaki felügyelő, csáktornyai járási vitézi hadnagynak folyó hó 20-án Perlakon, a vitézi avatás alkalmával adták át a Kormányzó Ur dicsérő elismerését. Egész Csáktornyva őszinte örömmel gratulál a népszerűségnek örvendő kitüntetettnek.

— **Esküvő.** Szloboda József helybeli rádiókereskedő december 21-én vette oltárhoz Kovács Ida urleányt. Sok szerencsét az új párnak.

— **Február 15-ig lehet kérni a Károly-csapatkeresztet a muraközieknek.** A honvédelmi miniszter a Károly-csapatkeresztnek a visszacsatolt Délvidék lakosainak, a muraközieknek, akik kérvényeiket még nem adták be igényjogosultságuk megállapításához. Lehetővé kívánja tenni ezt, ezért a kérvények benyújtási határidejét 1943 február 15-ig meghosszabbította.

— **Adomány a hadbavonult honvédek és hozzátartozók karácsonyjára.** A csáktornyai községi rendőrség Bányay János rendőrbiztos vezetésével saját karácsonyjára szánt összeget, 20 pengőt, a hadbavonult honvédek és hozzátartozók karácsonyjára adományozta.

— **Az ünnep, a karácsonyvárás hangulata** ömlik át a Magyar Erő karácsonyi számán, amely még a kettős ünnep előtt eljut az ország minden részébe. Kedves epizódok, a harcra ébredő honvédek életéből, szenzációs képriportok a kaukázusi, donmenti és afrikai harcokról. Ünnepi nagy képes riportok a diákság, a magyar leventefiútság életéből. Irodalom, sport és színházrovat, arannyal átszótt humor teszi gazdaggá a Magyar Erő karácsonyi számát. Változatlanul 20 fillér a Magyar Erő karácsonyi száma. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Erzsébet krt. 7.

— **A nehéz gazdasági helyzet** és a papírhány ellenére is nagyvonalú terjedelemben változatlanul a régi kilencven filleres áron jelenik meg a Buvár decemberi száma, gazdag tartalommal és sok képpel, Manga János a zomborvidéki karácsonyi népszokásokról és hiedelmekről írt hangulatos cikkeket, Dombó Béla a színház üzemeléséről, Takács Tibor ismertette, hogyan történik az ércelőkészítés usztatással, Fejérvári Gézáé nagyon érdekes tanulmányban foglalkozik a krokodilusokkal, Schweitzer József a Karácsonyi rózsáról, Kurucz László a Máriacsaládi kolostorról, Kendi Finály István a cikóriáról és Horváth Árpád Jedik Anyos találmányairól közöl érdekes és tanulságos cikkeket. A Tudomány Műhelye, Kis Buvár és a Kérdés-felelet rovat szórakoztató, változatos és ismeretterjesztő írásai egészítik ki a Buvár decemberi valóban tartalmas számát, amely Cavallier József dr. szerkesztésében és a Franklin Társulat kiadásában jelenik meg.

Kis hírek a nagyvilágból

— **Ilyen egy newyorki légiriadó.** (MN) New York, légiriadó! Nem azért, mintha bármilyen légitámadás veszélye is fenyegetné a várost, hanem azért, mert La Guardia főpolgármester nem akarja, hogy a polgári légvédelem szervezete „berozsásodjék”. A hatóságok mindennel a legjobban meg vannak elégedve, a közönség azon-

Boldog Karácsonyt kívánunk

ORION RADIO

ban annál kevésbé. A tözsdén például kétszáz-ezer a részvény cseréjét akadályozták meg váratlanul megszólaló szirénák és a tözsdék borzadva gondolnak arra, hogy mi történik, hogyha egyszer igazi légiriadó is sor kerülne. La Guardiahoz tömegével érkeznek a tiltakozó levelek, melyek közül egyik másik a sajtóhoz is megtalálja az utat. Egy „társaságbeli” hölgy levele például így szólt: — Az Ön hülye légiriadója miatt elégtételt a hajamat. A fodrász, aki éppen tartóshullámon dolgozott, azzal az ürüggyel, hogy részt kell vennie a légvédelmi gyakorlaton, minden tiltakozásom ellenére egyszerűen laképnel hagyott, úgyhogy a fütőtestek egy fél óránál hosszabb ideig maradtak a kelleténél a fejemen. Mit szándékozik fizetni az okozott kárt? .. És egy másik hölgy panasza: „Aranyos kutyuskám a szirénák örült sivitásától megremült megugrott tőlem és egy autó alá vetette magát. Mit szándékozik fizetni az okozott kárt?”

— **Amikor a rendőrség szabadnapos.** (MN) Egy hülönben örökké csendes dán városka lakosságát az utóbbi időben titokzatos betörések nyugtalanították. A legfurcsább az volt a dologban, hogy a betörések mindig a hétköznapok pontosan ugyanarra a napjára estek. Végre eszébe jutott valakinek, hogy ez az a nap, amikor a városka egyetlen éjjeli szolgálatos rendőre szabadnapos. Nem lehetett más tenni, a város kénytelen volt a szabadnapokat beszüntetni. Azóta a betörések is megszűntek.

— **Amikor az ördög szerelmes lesz...** (MN) Egy Sevilla melletti tanyuskában éjnek idején félelmes maskaraba öltözött férfi toppant be egy parasztnő házába: „En vagyok az ördög, Juanitáért jöttem!” A 17 éves, csinos leány az ijedségtől felholtra vala ellenállás nélkül követte az ördögöt, aki a pokol helyett egy szomszédos házba vezette és ott szabályos házassági ajánlatot tett neki. Juanita annyira felháborodott az ördög szemtelenségén, hogy minden félelemről megfeledkezve hasabát ragadott és úgy helyben hagyta, hogy az ördögöt kórházba kellett szállítani.

Cementáruk

gyártásához szükséges

modelokat

megvételre keresek. Kutgyűrűk, hidcsövek, cementlapok, stb.

Értesítést közvetlen címre

Hóbor Rudolf cég
LETENYE

Légóttalmi parancsnok közleménye

Közli: Sáfrán László légó pl.

— Lásd az első közleményt a 39. számban. —

Amikor a honvédelmi miniszter okt. végén az elsőtétítést egységesen 23 órára rendelte el, e szokatlanul nagymértékű könnyítést csak kísérletként alkalmazta, annak feltételezésével, hogy a lakosság a felesleges fények kisugárzásának elkerülésével, valamint az elsőtétítő függönyök és szerkezetek készenlétben tartásával az esti órákban mindig készen áll arra, hogy esetleges légvédelmi riadó elrendelésénél a lakóházak, üzletek, szórakozóhelyek szabadba sugárzó fényeit azonnal megszüntesse.

Sajnos, az utolsó hetek tapasztalatai azt bizonyították, hogy a lakosság a könnyítéseket helytelenül értelmezve, a köteles elővigyázatot mellőzte s ablakairól, valamint az épületek egyéb fényugárzó felületeiről az elsőtétítő függönyöket teljesen eltávolította. Az ellenőrző közegek mind a fővárosban, mind a vidéken ismételt tapasztalták, hogy még az éjféli utáni órákban is hosszú ablakosorok maradtak kivilágítva azért, mert az elsőtétítőszerkezetek azokról hiányoztak!

Komolyan kellett tehát számolni azzal, hogy elenséges berepülés esetén a magánvilágítás számos fényforrása évről évről marad, vagy el nem függönyözött ablakok mögött éppen a légvédelmi riadót követő pillanatokban villannak fel a lámpák. Ezek a tapasztalatok késztették a honvédelmi minisztert arra, hogy az elsőtétítés időpontját november hó 23-1 hatályai utjbol rendezze: a lakóházak és általában a magánvilágítás elsőtétítését további intézkedésig naponta 20 órakor — azaz este 8 órakor — kell végrehajtani!

A közúti közlekedés zavartalanulásának és biztonságának lehető fokozására azonban a miniszter egyidejűleg mind a közvilágítás (utcák tereke világlátása), mind a járművek számára továbbra is messzemenő könnyítéseket engedélyezett. A közvilágításban bizonyos — a honvédelmi miniszter által külön meghatározott időpontig 20 órán túl is üzemben tarthatók olyan ernyőzeten lámpák, amelyek központilag bármikor kikapcsolódhatók. A járművek lámpáinak elsőtétítését csak 23 órakor kell végrehajtani.

A lakások, szórakozóhelyek, az elsőtétítési időponton túl is üzemben lévő hivatalok és üzletek fényeinak elsőtétítési tennivalóiról három lényeges körülményt kell ismertetni.

A sötétség beállta után husz óráig esetleg bekövetkező riasztásnál minden szabadba sugárzó világlátást, különösen kirakati és külső magánvilágítási fényeket, azonnal meg kell szüntetni. Ügyelni kell arra is, hogy a „csökkentett” közvilágítással gyengébben megvilágított utcák utsteiere az üzletekből, kávéházakból kivetődő éles fény-sugarak a gyalogjárókat és járművezetőket ne za-

ELSŐ GÉPESÍTETT BOGNÁRÜZEM CSÁKTORNYÁN

elvállal

gépi gyalulást, furást és fűrészelést, különösen töltéseket

Árusít

minden fajta kemény és puha, vastag pallókat és mindenféle más butor és szerszámot.

PERHÓCS JÁNOS

összes fajta kocsigyártó fa és szénkereskedő,
SZÉCSENYI ISTVÁN UTCA 5.

varják; az üvegajtókat, kávéházi ablakokat ezért már az elsőtöltés időpontja előtt is célszerű megfellelően elfügönyözni. Végül arra kell figyelmeztetni a lakosságot, hogy az illetékes hatósági közegek az elsőtöltés végrehajtását husz óra után fokozott figyelemmel fogják ellenőrizni.

(Folytatjuk)

Értesítés.

Közöljük, hogy a m. kir. kormány a „Budapesti Közlöny” folyó évi december hó 16-i számában megjelent 7320/1942. M. E. sz. rendeletével a visszafoglalt délvidéki területeken kibocsátott betéti okmányok (takarékkönyv, betétkönyv vagy betéti lap) megjelöléséről szóló 5720/1942. M. E. sz. rendeletben megállapított bemutatási határidőt meghosszabbította.

E rendelet értelmében a betéti okmányok bemutatására folyó évi november 20. napján lejárt határidő **1943. évi január hó 15. napjáig** bezárólag nyírt meghosszabbítást. A hitelintézetek az általuk vezetett „A” és „B” jegyzékeket pedig az 1943. évi január hó 25. napján kötelesek lezárni.

PÉNZINTÉZETI KÖZPONT.

Száztíz méter magas sókatedrális a magyar föld mélyében

Valahányszor újból seregszemlért tartunk az országgyűlés mérőföldköveinél, mindig örömmel végiggondoljuk, hogy van már fánk, búzánk, sónk s nemzeti szükségleteinket a belső termelés igen sok vonatkozásában fedezi. Az aknaszlatinai sóbánya például, amely a Trianon előtti államrendben szinte teherföltel jelentett, ma nemzeti erőnk egyik számottevő forrása. Örömmel mondhatjuk: visszatért Szlátina s a bányáiból nyert só a belső szükségletet majdnem egymagában fedezi, ami annál örvedetesebb, mert a trianoni Magyarország több mint két évtizeden keresztül sótermelése nem volt. Az ország sóbehozatala évi átlagban 3,200.000 pengő értéknek megfelelő 860.000 métermázsát jelentett. 1939-ben — Aknaszlatina visszatérése révén — már sótermelő állammá váltunk, sóbehozatalunk 1939-ben mégis megint 616.000 métermázsá volt. A nemzetközi megállapodásokat ugyanis egyrészt nem lehetett azonnal felbontani, másrészt az aknaszlatinai bánya csupán 1939 márciusában csatlakozott vissza az anyaországhoz, tehát csak háromnegyed év termelésével lehetett számolni. De gatlólag léptek fel azok a szállítási nehézségek is, amelyekkel az aknaszlatinai sóbányának kezdetben meg kellett küzdenie, a szállítási akadályok elhárítása céljából építettük meg a taracköz—aknaszlatinai huszonkét kilométeres vasuti vonalat, úgyhogy az 1940. esztendőre zavartalan termelési és szállítási lehetőségek mellett a sóbehozatal már megszűnt, sőt a külkereskedelmi adatok 1940 első feléve alatt 124.000 métermázsá sókiviteltől számolnak be, jelölve annak, hogy az aknaszlatinai sóbánya az ország sószükségletét már egymagában is majdnem megtudja termelni.

Kétszáz méter mélyen a föld gyomrában

Idős emberek még emlékeznek arra a tölgyerdőre, amely az Aknaszlatina körüli dombokat évtizedekkel ezelőtt befűdte. E dombok ma: a máramarosi tündérszép Tiszavölgynek legkedvesebb színt mutató pontjai. Kívülről semilyen természetis szépség sem sejteti azt a megmérhetetlen kincsét, amit a szétszórta házak és kopár rétek alatt gyomrában rejt a föld. Pedig a sóbánya Ferenc-tárnájának kétszázötven métermázsá emelésére méretezett felvonóján érdemes a magyar föld mélyébe leszállni! Kétszáz méter mélyen a föld mélyében, irdatlan sótermek falai tövében embersoportok dolgoznak. Dinamattal robbantanak, elektromos sófűrészekkel sőt nyesnek, kézi szerszámokkal sóoszlopokból sötémböket vágnak, vállakon, vagy zömök, kis vasuti kocsiakon sórakományokat szállítanak: szorgalmas az élet a föld gyomrában. Az először leszálló megilletődése a nyitott liftbe való belépéssel kezdődik. A gyorslift másodpercenként négy méteres zuhanással szállít le kétszáz méter mélységbe. Husz méteres földréteg után a világ legnagyobb katedrálisának belvilága tárul fel szemünk, szívünk előtt s né-

Gyomorbajos? Vesebajos?
Tartson ivókurát!
A TERMÉSZETES SZÉNSAVAS

PETÁNCI GYÓGYVIZ

üdít — gyógyít

FŐRAKTÁR:

MURASZOMBAT, Lendva u. 2.

— TELEFON: 68. —

hány villánykörte félhomályában szédülten nézünk a nyitott liftből a száztíz méter magas, kétszáz méter hosszú, hetven méter széles sótárna mélyére. Félperc alatt talajjig érünk s újabb tíz méteres sörétegen át tovább zuhanunk az alsó katedrálisba, mely visszacsatoláskor csak három méter magas volt, az elmúlt két esztendőben méretei minden irányban kibontakoztak s boltozata ma már huszonöt méter magasan ivelt át a titáni tömör sóoszlopokat.

Többórányi elvarázsolt szemlélődés s néhány percnyi sófűrés és sóvágó „próbamunka” után ismét a gyorsliftbe ülünk s a káprázatosan villogó sófalak mentén a föld felszínre fel robozunk. A felszínre érve, követjük a kis vasuti kocsit a sómalomba.

Hogyan lesz a mázsás kőből örölt só

A leghehébb sötémböket a sómalom zúzógépében kerülnek, ahonnan a mogyorónyi darabkára zúzott törmelék egy szellemes csigaáttétel a második emeletre szállítja. A sötérmelék itt garatokba kerül, ahol mágneshenger keresi ki a

sóba hullott vasdarabokat s ahol a sódarabkákat porrázúzzák a fémhengerek. A hengerekről osztályozó szitákba gurul s négy szita alól négy minőségben szákokba hull a szép fehér örölt só. A szákokat a raktár rampája mellett már vasuti kocsik várják, de a legfinomabb hófehér sóport csomagolóba szállítják, ahol harminc leány és asszony szorgos keze kilós dobozokba és ötvenkilós ládába csomagolja a bónál fehérebb szlátinai sót. Tisztább és higiénikusabb üzem kevés van az országban!

E sok érdekes látványt megtekintése után örömmel látja az ember azt a háromszázézer tégelát, amely a hatalmas üzem kibővítésére és átépítésére a telep udvarán készen áll. A szlátinai bányatelep hatalmas építkezések előtt áll, jelölve annak, hogy az az állami nagyüzem, amely a monarchia alatt „teherföltel” volt, az új magyar élet egyik legfontosabb és egyik legtehetőbbre csúszott tényezője lett.

Baróthy József.

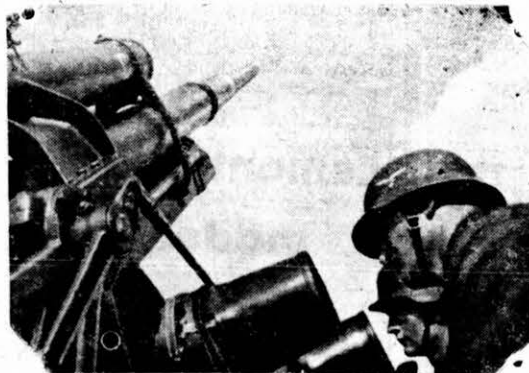
Március 17-től április 4-ig rendezik jövő évben a mezőgazdasági kiállítást

Az országos mezőgazdasági kiállítás és tenyesszállatvásár rendezőbizottsága vitéz Teleki Béla gróf főispán elnöklésével gyűlést tartott, amelyen megjelent Konkoly Thege Sándor dr. földművelésügyi államtitkár. Az elnök melegen üdvözölte az államtitkárt, mint a mezőgazdasági kiállítás rendezőbizottságának főelőadóját és a kiállítási intézmény nagyváfejlesztőjét. Konkoly Thege Sándor dr. válaszában hangsúlyozta, hogy a földművelésügyi kormány az állattenyésztés és a mezőgazdasági termelés fejlesztése szempontjából jelentőségteljes intézménynek tekinti a kiállítást.

Ezután a bizottság Rédlí Gyula előadó főtitkár előterjesztése alapján úgy határozott, hogy a jövő évi mezőgazdasági kiállítást és tenyészvásárt a szokásos tavaszi időpontban, március 27. április 4. napján rendezik meg. A kiállítás gerince ez alkalommal is a vásárral kapcsolatos tenyészkiállítás lesz, amelyre máris igen nagyszámú, értékes anyagot készítettek elő a gazdák és élénk forgalomra is lehet számítani.

A rendezőség a többi kiállítási csoportokat is igyekszik a lehetőséghez mérten a rendkívüli viszonyok ellenére továbbfejleszteni és olyan szemléltető anyagot bemutatni amely hasznos tanulságokat szolgáltat a háborús gazdálkodásban nemcsak a mezőgazdasági foglalkozásnak, hanem minden érdeklődő számára. Az utolsó években rendezett kiállítások fokozódó sikere alapján remény van arra hogy a most következő kiállítást is sikerülni fog az illetékes tényezők támogatásával szép eredménnyel megrendezni.

A rendezőbizottság érdeklődéssel fogadta a jövő évi kiállítás nagyszabású előkészületeiről szóló tájékoztatót, több fontos részletkérdésben hozott határozatot és elhatározta, hogy a jövő évtől kezdődően a tenyészkiállításra csak az illetékes tenyészítő egyesületek újján történő bejelentéseket fogad el. Ebben a csoportban a jelentkezés határidejét január 1-ben, míg a többi csoportokban amelyeknél a jelentkezés továbbra is a rendezőbizottságnál történik, február 15-ben állapították meg.

Egy német légelhárítóágyú irányító szerkezete.

(Foto RDV.)

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 5.— P. na pol leta.
Vuredništvo: Horthy Miklos-tér 6.

Csáktornya, 1942 decembra 25

Politički tjednik
Zide saki petek.

Naš magyarski Božič

Največje pripečenje povesti je bilo „Otkupljenje“. Niti je predi bilo, a niti pak potli nabo se nikaj takšega pripetilo, kaj bi moglo biti od vekšega značenja, kak kaj se v Betlehemu stvorilo.

Več je za ono vreme preladelo ono velko gibanje duš, štero stoji ober celoga sveta, a to je krščanstvo, a bo preladelo i denes celoga sveta.

Na velkim polanam ve tečeju velke bitke za magyarsko življenje, za „istinski duh“ šteri more preladata i da se vcepi v narode betlehemska misel. Kristušov duh bo na svetu božičnu noč spunil i blagoslovil duše sih narodov magyarske zemle i bo stvoril velko skupno magyarsko bratstvo.

Betlehemska misel bo skup prijala se magyarske ludi i pošiknula bo vkraj od sebe se, kaj je poganstvo i ne odgovara krščanskemu duhu. A te duh pak ne stoji na starim poganskim navukim, nego vuči sakoga človeka, sako pleme, moža, gospona, purgara, delavca na Kristušovu veru i poštenje.

Magyarska zemla je Kristušova zem-

la. Magyarskomu narodu je puna duša duha „Svete Noči“ te duh ga vodi po celom njegovom življenju.

I ako z toga duha „Svete Noči“ stalno na jen čas vun v sakdašnje življenje. vidimo ono bratstvo, štero je stvoril Kritušov duh, šteri je blagoslovil starinske krščeničarje, šteri su se morali pred pogani pod zemlu skriti, a bode blagoslovil i denešnjega sveta.

Darovati onim, šteri su gladni, zbristati suze z očmi nesrečnih i siromaških, pomagati onim, šteri teškoga križa nosiju, batroviti nevolne i dopelati k Bogu zgublene ovce. To je duh Boži med narodom, to je krščansko alduvanje.

Samo takši narod more meti budućnost, šteri oče i more ovo alduvanje podnešti. Te duh alduvanja i bratstva bo zjedinił magyarskoga naroda v kristušovoj misli.

Ta „Sveta Noč“ i te betlehemski duh bode nam objačil naše duše, bo nam ravnal naše življenje i rezvetil naše oči da bomo znali odprostiti grešnikam, šteri su se povrnuli k kristušovoj misli, da bomo

dosta jaki podnesti se brige, moke i trpljenja, da bomo mogli preladatai zločestoga duha, šteri nas tenta i da bomo Bogu služili.

Ako bomo si išli po onom potu, šteroga nam kaže „Sveta Noč“, onda ne samo, da bomo svetili božične svetke, nego bomo i nosili v duši našega Zveličitela.

Stem bodo rešene se naše duševne brige, kajti samo krščanski duh valuje Boga, a on je naše vekivečno življenje, kruh naše duše, blagoslov našega pota! Kristušov duh nam blagoslovi naše sile i da nam jakost, da moremo preladatai satana denešnjih vremen, strašnoga bolševizma, šteri ne pozna Boga, niti cirkvu i šteri nema nikaj svetoga, nego peklenski duh ga ravna, da zruši celoga sveta.

Se ludi, šteri živiju na magyarskoj zemli i valuju, da je ova zemla naša domovina, naj blagoslovi duh Svete Noči, naj se zjediniju v duši z našimi vitezkiimi honvedii, da bodo meli vufanje v nas i da bodo mogli preladatai peklenskoga satana, strašnoga bolševizma, da bomo si skupa meli srečnoga Božiča.

Vitezka prisega v Perlaku

V znamenitom historiskom jarašu, poleg magyarske-horvatske granice su se ludi, stari i mladi spravljali na velku paradu.

Več v jutro zaran na sakoj hiži zastava i prem da je hudo vreme bilo, na jezere ludstva, si v sveteljnoj opravi hoda po vulici, da očuju videti paradu.

Od potli, kak se Megyimurje povrnulo, ne ga bilo tak lepe i velke parade v toj općini, šterá nam je na žalost, malo dalko odpala od železnice. Na toj paradi zastupani su bili obedva jaraši Megyimurja, a došli su i si vitezi, niti jen neje falil.

Gospodu štera su došla, je prijel vitez Dr. Hertelendy Ferenc fõszolgabirov, vitezki hadnagy jaraša Perlak.

Došli su i vitez grof Teleki Béla velki išpan, častni kapitan varmegyinske vitezke stolice, Dr. Brand Sándor viceišpan, Székely Jenő ezredes, kapitan varmegyinske vitezke stolice, vitez Horváth Ferenc, generalmajor v penziji, orsački oblegat jaraša Perlak, Pecsornik Ottó orsački oblegat jaraša Csáktornya, vitez Horváth Bertalan predsednik sodbenoga stola v Zalaegerszegu, Dr. Vida Ferenc fõszolgabirov jaraša Csáktornya, vitez Fülöp Péter varmegyinski vitezki székartó.

Parada se hapila v cirkvi z svetom mešom, šteru je služil pater Murai Frigyes i k tomu je držal jako lepo provedštvo v magyarskomu duhu.

Gospoda, štera su došla i viteze pozdravili su pred spomenikom Gúsparich Marka. Pozdravnoga govora je držal Dr. Domján Gyula fõskaliuš s takšimi lepimi rečmi, kaj su ludem suze vušle. S toplimi rokmi i z velkim začudjenjem tak — je je rekel — pozdravljamo vas magyarske viteze,

vi ste odvetki junačke Zrinyiove soldačije vi ste vitezi krvavih bitki svetskoga tabora. Magyarski Vitezi Bog Vas je dopelal med nas, naj Vas Bog blagoslovi!

Mala megyimurska deca pak su pod voditeljstvom Zsömbörgi Józsefa, navučitela pokazala takšu lepu deklamaciju, kaj su si ludi njih gledali. Te mali megyimurski magyari, v megyimurskoj narodnoj opravi, su tak iz srca zgovarali, lepe magyarske verše, da to ludi dugo nabodo pozabili.

Vitezka prisega je bila v lepo okinčenoj velikoj sali, velke štarije. Z velkim alduvanjem su popravili i okinčili to starinsku hižu i Virágh Pál prvi notarjuš se čuda trudil, kaj bo ta hiža vredu na to paradu.

Za viteze su preglasili:

Oficerske viteze:

Vitez Dr. Tomka János, predi varmegyinski velki notarjuš, ve kurialni sodec.

Vitez Cseke Dezső profesor v penziji, Bacsonytomaj.

Vitez Világi Imre Nemeshid.

Soldački vitezi:

Vitez Szántói István Lendvarózsavölgy.

Vitez Szakál József Szentadorján.

Vitez Szabó István Szigliget.

Vitez Németh György Zalabesenyő.

Vitez Murakirályi (Stefók) Rókus Murakirály.

Vitez Murai (Belics) Ferenc Perlak.

Vitez Kracsár József Alsónemesapáti.

Vitez Kaszás Mihály Szentkozmadombja.

Vitez Hegedüs Elek Hodosány.

Vitez Fehér István Misefa.

Vitez Devecseri József Nagykanizsa.

Vitez Szabó István Nemesgulács.

Vitez Kanizsai István Muraszentmária.

Vitez Mogyorósi (Mudricza) Iván Lendvarózsavölgy.

Vitez Torma János Rezi.

Vitez Murai (Zvonarek) István Perlak.

Vitez Lugosi (Luksa) András Muravid.

Vitez Muravölgyi (Grivecz) Mihály Muravid.

Vitezki sledniki:

Vitez Szerecz Ferenc Nagykanizsa.

Vitez Horváth Endre Zalaapáti.

Se skup 23 vitezi.

Prisegu je zel vun Székely Jenő varmegyinski kapitan vitezke stolice i svojom rokom je sakomu vitezu del na prsa vitezkoga cimera i sakomu vitezu roku dal. Poleg toga se zmislił i za pokojne viteze.

Paradnoga govora je držal vitez grof Teleki Béla velki išpan, varmegyinski častni kapitan vitezke stolice.

V svojm lepo zebranim govoru je, med više tem, rekel i ovo:

Ova parada je zlamenje toga, da magyarska domovina prime v svoje krilo sakoga, šteri poštene zvršavle svoje dužnosti, makar kakši god mu je materinski jezik. Vitezom, šteri su ve gori zeti, prva je dužnost čuvati mira v domaćoj fronti, odvrnuti sako gibanje, štero ide proti naroda, to se mora vništiti v korenu, makar dojde znutra ili zvuna. Tu već ne moći nikaj potkapati, to je se

ELSŐ GÉPESITETT BOGNÁRÜZEM CSÁKTORNYÁN

elvállal

gépi gyalulást, furást és fűrészelést, különösen töltéseket

Árusít

minden fajta kemény és puha, vastag pallókat és mindenféle más butor és szerszámot.

PERHÓCS JÁNOS

összes fajta kocsigyártó és szénkereskedő,
SZÉCSENYI ISTVÁN UTCA 5.

varják; az üvegajtókat, kávéházi ablakokat ezért már az elsőtétítés időpontja előtt is célszerű megfelelően elfügonyözni. Végül arra kell figyelmeztetni a lakosságot, hogy az illetékes hatósági közegek az elsőtétítést végrehajtását husz óra után fokozott figyelemmel fogják ellenőrizni.

(Folytatjuk)

Értesítés.

Közöljük, hogy a m. kir. kormány a „Budapesti Közlöny“ folyó évi december hó 16-i számában megjelent 7320/1942. M. E. sz. rendeletével a visszafoglalt délvidéki területeken kibocsátott betéti okmányok (takarékkönyv, betétkönyv vagy betéti lap) megjelöléséről szóló 5720/1942. M. E. sz. rendeletben megállapított bemutatási határidőt meghosszabbította.

E rendelet értelmében a betéti okmányok bemutatására folyó évi november 20. napján lejárt határidő **1943. évi január hó 15. napjáig** bezárólag nyert meghosszabbítást. A hitelintézetek az általuk vezetett „A” és „B” jegyzékeket pedig az 1943. évi január hó 25. napján kötelesek lezárni.

PÉNZINTÉZETI KÖZPONT.

Száztíz méter magas sókatedrális a magyar föld mélyében

Valahányszor újból seregszémlet tartunk az országgyűlés mérőföldköveinél, mindig öröm végiggondolni, hogy van már fánk, buzánk, sönk s nemzeti szükségleteinket a belső termelés igen sok vonatkozásban fedezi. Az aknaszlatinai sóbánya például, amely a Trianon előtti államrendben szinte teherterített jelentett, ma nemzeti erőnk egyik számottevő forrása. Örömmel mondottuk; visszatért Szlatina s a bányáiból nyert só a belső szükségletet majdnem egymagában fedezi, ami annál öröndetesebb, mert a trianoni Magyarország több mint két évtizeden keresztül sótermelése nem volt. Az ország sóbehozatala évi átlagban 3,200.000 pengő értéknek megfelelő 860.000 métermázsát jelentett. 1939-ben — Aknaszlatina visszatérése révén — már sótermelő állammá váltunk, sóbehozatalunk 1939-ben mégis meg mind 616.000 métermázsá volt. A nemzetközi megállapodásokat ugyanis egyrészt nem lehetett azonnal felbontani, másrészt az aknaszlatinai bánya csupán 1939 márciusában csatlakozott vissza az anyaországhoz, tehát csak háromnegyed év termelésével lehetett számolni. De gatlólag léptek fel azok a szállítási nehézségek is, amelyekkel az aknaszlatinai sóbányának kezdetben meg kellett küzdenie, A szállítási akadályok elhárítása céljából építettük meg a taracköz—aknaszlatinai huszonkét kilométeres vasuti vonalat, úgyhogy az 1940. esztendőre zavartalan termelési és szállítási lehetőségek mellett a sóbehozatal már megszűnt, sőt a külkereskedelmi adatok 1940 első feléve alatt 124.000 métermázsá sókivitelről számolnak be, jelölül annak, hogy az aknaszlatinai sóbánya az ország sószükségletét már egymagában is majdnem megtudja termelni.

Kétszáz méter mélyen a föld gyomrában

Idős emberek még emlékeznek arra a tölgyerdőre, amely az Aknaszlatina körüli dombokat évtizedekkel ezelőtt befedte. E dombok ma: a máramarosi tündérszép Tiszavölgynek legkedvesebb szint mutató pontjai. Kivülről semilyen természetis szépség sem sejteti azt a megmérhetetlen kincset, amit a szétszóró házak és kopár rétek alatt gyomrában rejt a föld. Pedig a sóbánya Ferenc-tárnájának kétszázötven métermázsá emelésére méretezett felvonóján érdemes a magyar föld mélyébe leszállni! Kétszáz méter mélyen a föld méhében, irdatlan sótermek falai tövében embercsoportok dolgoznak. Dinamittal robbantnak, elektromos sófűrészekkel söt nyesnek, kézi szerszámokkal sóoszlopokból sötömböket vágnak, vállakon, vagy zömök, kis vasuti kocsikon sórakományokat szállítanak: szorgalmas az élet a föld gyomrában. Az először leszálló megilletődése a nyitott liftbe való belépéssel kezdődik. A gyorslift másodpercenként négy méterre zuhanással szállít le kétszáz méter mélységbe. Huszméteres földréteg után a világ legnagyobb katedrálisának belvilága tárul fel szemünk, szívünk előtt s né-

Gyomorbajos? Vesebajos?
Tartson ivókurát!
A TERMÉSZETES SZÉNSAVAS

PETÁNCI GYÓGYVIZ
üdít — gyógyít

FÓRAKTÁR:

MURASZOMBAT, Lendva u. 2.

— TELEFON: 68. —

hány villanykörte félhomályában szédülten nézünk a nyitott liftből a száztíz méter magas, kétszáz méter hosszú, hetven méter széles sótárna mélyére. Félpér alatt talajaját érünk s újabb tíz méteres sórétegen át tovább zuhanunk az alsó katedrálisba, mely visszacsatoláskor csak három méter magas volt, az elmúlt két esztendőben méretei minden irányban kibontakoztak s boltozata már huszonöt méter magasan ivelt át a titáni tömör sóoszlopokat.

Többórnyi elvarázsolt szemlélődés s néhány percnyi sótörő és sóvágó „próbamunka” után ismét a gyorsliftbe ülünk s a káprázatosan villogó sófalak mentén a föld felszínre felé robogunk. A felszínre érve, követjük a kis vasuti kocsit a sómalomba.

Hogyan lesz a mázsás kősóból örölt só

A leghébrebb sötömbök a sómalom zúzógépében kerülnek abanban a mozdoróvi darabkákra zúzott törmelék egy szellemes csigaattal a második emeletre szállítja. A sötörmelék itt garatokba kerül, ahol mágneshenger keresi ki a

sóba hullott vasdarabokat s ahol a sódarabkákat porrázúzzák a fémhengerek. A hengerekről osztályozó szitákba gurul s négy szita alól négy minőségben zsakokba hull a szép fehér örölt só. A zsakokat a raktár rampája mellett már vasuti kocsik várják, de a legfinomabb hófehér sóport csomagolóba szállítják, ahol harminc leány és asszony szorgos keze kilós dobozokba és ötvenkilós ládába csomagolja a hónál fehérebb szlatinai sót. Tisztább és hygénikusabb üzem kevés van az országban!

E sok érdekes látnivaló megtekintése után örömmel látja az ember azt a háromszázézer telerlát, amely a hatalmas üzem kibővítésére és átépítésére a telep udvarán készen áll. A szlatinai bányatelep hatalmas építkezések előtt áll, jelölül annak, hogy az az állami nagyüzem, amely a monarchia alatt „teherterített” volt, az új magyar élet egyik legfontosabb és egyik legtebbrebecsült tényezője lett.

Baróthy József.

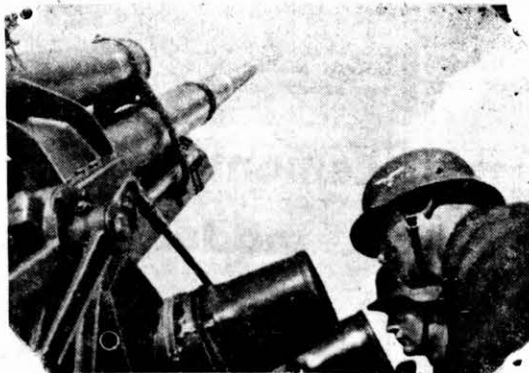
Március 17-től április 4-ig rendezik jövő évben a mezőgazdasági kiállítást

Az országos mezőgazdasági kiállítás és tenyészállatvásár rendezőbizottsága vitéz Teleki Béla gróf főispán elnöklésével gyűlést tartott, amelyen megjelent Konkoly Thege Sándor dr. földmívelésügyi államtitkár. Az elnök melegen üdvözölte az államtitkárt, mint a mezőgazdasági kiállítás rendezőbizottságának főelőadóját és a kiállítási intézmény nagyfejlesztőjét. Konkoly Thege Sándor dr. válaszában hangsúlyozta, hogy a földmívelésügyi kormány az állattenyésztés és a mezőgazdasági termelés fejlesztése szempontjából jelentőségteljes intézménynek tekintti a kiállítást.

Ezután a bizottság Rédlí Gyula előadó főtitkár előterjesztése alapján úgy határozott, hogy a jövő évi mezőgazdasági kiállítást és tenyészvásárt a szokásos tavaszi időpontban, március 27 április 4. napján rendezik meg. A kiállítási gerince ez alkalommal is a vásárral kapcsolatos tenyészkiállítás lesz, amelyre máris igen nagyszámú, értékes anyagot készítettek elő a gazdák és élénk forgalomra is lehet számítani.

A rendezőség a többi kiállítási csoportokat is igyekszik a lehetőséghez mérten a rendkívüli viszonyok ellenére továbbfejleszteni és olyan szemlélhető anyagot bemutatni amely hasznos tanulságokat szolgáltat a háborus gazdálkodásban nemcsak a mezőgazdasági foglalkozásnak, hanem minden érdeklődő számára. Az utolsó években rendezett kiállítások fokozódó sikere alapján remény van arra hogy a most következő kiállítást is sikerüljön fog az illetékes tényezők támogatásával szép eredménnyel megrendezni.

A rendezőbizottság érdeklődéssel fogadta a jövő évi kiállítás nagyszabású előkészületeiről szóló tájékoztatást, több fontos részletkérdésben hozott határozatot és elhatározta, hogy a jövő évtől kezdődően a tenyészkiállításra csak az illetékes tenyészítő egyesületek újjan történő bejelentéseket fogad el. Ebben a csoportban a jelentkezés határidejét január 1-ben, míg a többi csoportokban amelveknél a jelentkezés továbbra is a rendezőbizottságnál történik, február 15-ben állapotottak meg.

Egy német légháritóágyú irányító szerkezete.

(Foto RDV.)

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 5.— P. na pol leta.
Vuredništvo: Horthy Miklos-tér 6.

Csáktornya, 1942 decembra 25

Politički tjednik
Žide saki petek.

Naš magyarski Božič

Najveće pripećenje povesti je bilo „Otkupljenje“. Niti je predi bilo, a niti pak potli nabo se nikaj takšega pripetilo, kaj bi moglo biti od vekšega značenja, kak kaj se v Betlehemu stvorilo.

Več je za ono vreme preladalo ono veliko gibanje duš, štero stoji ober celoga sveta, a to je krščanstvo, a bo preladalo i denes celoga sveta.

Na velikim polanam ve tečeju velke bitke za magyarsko življenje, za „istinski duh“ šteri more preladati i da se vcepi v narode betlehemska misel. Kristušov duh bo na svetu božičnu noč spunil i blagoslovil duše sih narodov magyarske zemle i bo stvoril veliko skupno magyarsko bratstvo.

Betlehemska misel bo skup prijala se magyarske ljudi i pošiknula bo vkraj od sebe se, kaj je poganstvo i ne odgovara krščanskemu duhu. A te duh pak ne stoji na starim poganskim navukim, nego vuči sakoga človeka, sako pleme, moža, gospona, purgara, delavca na Kristušovu veru i poštenje.

Magyarska zemla je Kristušova zem-

la. Magyarskomu narodu je puna duša duha „Svete Noči“ te duh ga vodi po celom njegovom življenju.

I ako z toga duha „Svete Noči“ stalno na jen čas vun v sakdašnje življenje. vidimo ono bratstvo, štero je stvoril Krišušov duh, šteri je blagoslovil starinske krščenike, šteri su se morali pred pogani pod zemlu skriti, a bode blagoslovil i denešnjega sveta.

Darovati onim, šteri su gladni, zbristati suze z oči nesrečnih i siromaških, pomagati onim, šteri teškoga križa nosiju, batroviti nevolne i dopelati k Bogu zgublene ovce. To je duh Boži med narodom, to je krščansko alduvanje.

Samo takši narod more meti budućnost, šteri oče i more ovo alduvanje podnešti. Te duh alduvanja i bratstva bo zjedinił magyarskoga naroda v kristušovoj misli.

Ta „Sveta Noč“ i te betlehemski duh bode nam objačil naše duše, bo nam ravnal naše življenje i rezsvetil naše oči da bomo znali odprostiti grešnikam, šteri su se povrnuli k kristušovoj misli, da bomo

dosta jaki podnesti se brige, moke i trpljenja, da bomo mogli preladati zločestoga duha, šteri nas tenta i da bomo Bogu služili.

Ako bomo si išli po onom potu, šteroga nam kaže „Sveta Noč“, onda ne samo, da bomo svetili božične svetke, nego bomo i nosili v duši našega Zveličitelja.

Stem bodo rešene se naše duševne brige, kajti samo krščanski duh valuje Boga, a on je naše vekivečno življenje, kruh naše duše, blagoslov našega pota! Kristušov duh nam blagoslovi naše sile i da nam jakost, da moremo preladati satana denešnjih vremen, strašnoga bolševizma, šteri ne pozna Boga, niti cirkvu i šteri nema nikaj svetoga, nego peklenski duh ga ravna, da zruši celoga sveta.

Se ljudi, šteri živiju na magyarskoj zemli i valuju, da je ova zemla naša domovina, naj blagoslovi duh Svete Noči, naj se zjediniju v duši z našimi vitezkiimi honvedi, da bodo meli vučanje v nas i da bodo mogli preladati peklenskoga satana, strašnoga bolševizma, da bomo si skupa meli srečnoga Božiča.

Vitezka prisega v Perlaku

V znamenitom historiskom jarašu, poleg magyarske-horvatske granice su se ljudi, stari i mladi spravali na velku paradu.

Več v jutro zaran na sakoj hiži zastava i prem da je hudo vreme bilo, na jezere ljudstva, si v svetešnoj opravi hoda po vulici, da očuju videti paradu.

Od potli, kak se Megyimurje povrnulo, ne ga bilo tak lepe i velke parade v toj općini, štera nam je na žalost, malo dalko odpala od zelenice. Na toj paradi zastupani su bili obedva jaraši Megyimurja, a došli su i si vitezi, niti jen neje falil.

Gospodu štera su došla, je prijel vitez Dr. Hertelendy Ferenc fõszolgabirov, vitezki hadnagy jaraša Perlak.

Došli su i vitez grof Teleki Béla velki išpan, častni kapitan varmegyinske vitezke stolice, Dr. Brand Sándor viceišpan, Székely Jenő ezredes, kapitan varmegyinske vitezke stolice, vitez Horváth Ferenc, generalmajor v penziji, orsački oblegat jaraša Perlak, Pecsornik Ottó orsački oblegat jaraša Csáktornya, vitez Horváth Bertalan predsednik sodbenoga stola v Zalaegerszegu, Dr. Vida Ferenc fõszolgabirov jaraša Csáktornya, vitez Filõp Péter varmegyinski vitezki székartó.

Parada se hapila v cirkvi z svetom mešom, šteru je služil pater Murai Frigyes i k tomu je držal jako lepo provedštvo v magyarskomu duhu.

Gospoda, štera su došla i viteze pozdravili su pred spomenikom Gesparich Marka. Pozdravnoga govora je držal Dr. Domján Gyula fiškalius s takšimi lepimi rečmi, kaj su ludem suze vušle. S toplimi rokmi i z velikim začudjenjem tak — je rekel — pozdravlamo vas magyarske viteze,

vi ste odvetki junačke Zrinyiove soldačije vi ste vitezi krvavih bitki svetskoga tabora. Magyarski Vitezi Bog Vas je dopelal med nas, naj Vas Bog blagoslovi!

Mala megyimurska deca pak su pod voditeljstvom Zsombórgi Józsefa, navučitelja pokazala takšu lepu deklamaciju, kaj su si ljudi njih gledali. Te mali megyimurski magyari, v megyimurskoj narodnoj opravi, su tak iz srca zgovarali, lepe magyarske verše, da to ljudi dugo nabodo pozabili.

Vitezka prisega je bila v lepo okinčenoj velikoj sali, velke štarije. Z velikim alduvanjem su popravili i okinčili to starinsku hižu i Virágh Pál prvi notarijus se čuda trudil, kaj bo ta hiža vredu na to paradu.

Za viteze su preglasili:

Oficerske viteze:

Vitez Dr. Tomka János, predi varmegyinski velki notarijus, ve kurialni sodec.

Vitez Cseke Dezső profesor v penziji, Bacsonyitomaj.

Vitez Világi Imre Nemeshid.

Soldački vitezi:

Vitez Szántói István Lendvarõzsvölgy.

Vitez Szakál József Szentadorján.

Vitez Szabó István Szigliget.

Vitez Németh György Zalabesenyő.

Vitez Murakirályi (Stefók) Rókus Murakirály.

Vitez Murai (Belics) Ferenc Perlak.

Vitez Krcsmár József Alsónemesapáti.

Vitez Kaszás Mihály Szentkozmadombja.

Vitez Hegedüs Elek Hodosány.

Vitez Fehér István Misefa.

Vitez Devecseri József Nagykanizsa.

Vi ez Szabó István Nemesulács.

Vitez Kanizsai István Muraszentmária.

Vitez Mogyorósi (Mudricza) Iván Lendvarõzsvölgy.

Vitez Torma János Rezi.

Vitez Murai (Zvonarek) István Perlak.

Vitez Lugosi (Luksa) András Muravid.

Vitez Muravölgyi (Grivecz) Mihály Muravid.

Vitezki sledniki:

Vitez Szecrec Ferenc Nagykanizsa.

Vitez Horváth Endre Zalaapáti.

Se skup 23 vitezí.

Prisegu je zel vun Székely Jenő varmegyinski kapitan vitezke stolice i svojom rokom je sakomu vitezcu del na prsa vitezskoga cimera i sakomu vitezcu roku dal. Poleg toga se zmislił i za pokojne viteze.

Paradnoga govora je držal vitez grof Teleki Béla veliki išpan, varmegyinski častni kapitan vitezke stolice.

V svojem lepo zebanim govoru je, med višem tem, rekel i ovo:

Ova parada je zlamenje toga, da magyarska domovina prime v svoje krilo sakoga, šteri poštene zvršavle svoje dužnosti, makar kakši god mu je materinski jezik. Vitezom, šteri su ve gori zeti, prva je dužnost čuvati mira v domaćoj fronti, odvratiti sako gibanje, štero ide proti naroda, to se mora vništiti v korenu, makar dojde znutra ili zvana. Tu već ne moči nikaj potkapati, to je se

za badav, ona vremena 1918. leta već nabodo došla nazaj. Nesmemo se prestrašiti od nikšega alduvanja. Vu vašim vitezkim dušam je i v prvim svetskim taboru gorel plamen onoga duha, šteroga su nam ostavili Zrinyi i Gasparich. Pozival se na Zrinyiove reči i zvršil je svojega govora ovak:

Treba nam je disciplina i jedinstvo! Došli ste nazaj k materi zemli. Morate biti oni stupi, štere nikši viher nemre podreti, morate biti svetlost magyarskoga neba i apoštoli dela onda, da bodo došli mirni delavni dnevi i poštenje nigdar nejte ostaviti. Bog vas naj poživi i naj poživi i blagoslovi celo Megyímurje.

Toga govora su prijeli z velikim eljen kričom i pokanjem rok.

Za njim je govoril vitez Horváth Ferenc general major v penziji, orsački oblegat, on je po megyímurjskom jeziku tolnačil vitezke dužnosti i prosil božega blagoslova na Megyímurje.

Zatem su pak prek dali medalje i to vitez Dr. Horváth Bertalanu, predsedniku sudbenoga stola i vitez Perédy Nándoru carinskomu inspektoru, vitezkomu hadnagyu jaraša Csáktornya, štere su dobili od Gospona Guvernera. Gospon velki išpan njim je te medalje prek dal z lepim pozdravnim govorom.

Za tem su popevali Himnusa, a po tem pak je bil v kasini vitezki aldomaš, na šterom je vitez Horváth Ferenc generalmajor v penziji nazdravil Gospona Guvernera.

Svetek je bil v Perlaku, pravi magyarski svetek. V sredini ovoga starinskoga jaraša su se srca napunila z veseljem, verom i vufanjem za bolšu i srečnu magyarsku budućnost. Morti tu v Megyímurju još nigdar nišči neje čutil, kak se magyarska zemla briga za svoj narod. Naš dober megyímurjski narod ve vidi, kak je drugač živeti v magyarskoj domovini, de poštujeju i zdižeju sakoga človeka i da saki zživava dobro celoga orsaga.

Danes se celi Perlak veseli tomu svetku, novu jakost dobimo za teška vremena i novo vufanje, da nas bo on pot, po šterom se ve naši vitezki teško boriju i krvariju v dalekoj Rusiji, dopelal k bolšemu življenju. Več vidimo, da na nebu magyarske zemle shaja sunce iz visoko zdignutom glavom idemo po onom potu, šteroga nam kaže naš vitez Gospon Guverner i šteri bo nam tu, koli Dunava zasigural našu lepšu budućnost.

Zima

Sneg se pušča, on pokriva črno zemlico, kaj se doli s zemle ne posprajlo se bode pokrito. Samo ostali bodo, ne pokriti, klinčeci i tulipani, A to so na Ruskom bojnomo polu Magyarski honvedi.

V zimске cajte juternji mrazi mrzli su jako, kaj je na polu dc pozableno se bo povehnulo. Ne povehnuti samo bodo ostali, klinčeci i tulipani, A to so na bojnomo polu hrabri Magyarski honvedi.

Jaka vedrinja v zimskim cajto, dosti je mrzla, kaj je de gut živoga, pred nom se rado škriva. Ne skrivaju se pred vedrinjavom klinčeci i tulipani, A to so pak naši veseli, mili, Magyarski honvedi.

Od severnoga kraja fučka veter i puše oštro, Se se skriti nemre nutri, to bode ve zmrzlo. Ne zmržnjeni bodo ostali, klinčeci i tulipani, A to so pak naši lubleni, Magyarski honvedi.

Makar i za zimskog cajta, sunce more presvelliti. Vetra, snega i mraza, toplina more pojediti. Onda pak bodejo glave zdigli, klinčeci i tulipani, A to pak bodejo naši hrabri, Magyarski honvedi.

Spopeval Megyímurec.

Svetski glasi.

Kakši je alarm od lufta v Newyorku

(M.N.) Newyork, alarm od lufta!

Ne zbog toga, kaj bi se mortu kakša pogibel pokazala ober varaša, nego zato, kajti La Guardia, glavni purgarski

mešter varaša, dela probe i neče, kaj bi se organizacija za obranu od lufta „zahrđjavila“.

Vlasti su ze sem najbolje zadovolne, ali ne tak narod. Na burzi su sirene, da su tulile, napravile takšega straha, kaj je prodavcam ostalo prek 200.000 akcije v rokaj, kajti kupci su se rezbežali i burzianeri z velikim strahom misliju na to, kaj bo onda, ako dojde do pravoga alarma.

La Guardia saki den dobi liste, de se mu ludi tožiju, kakšega kvara im te alarmi delaju.

Jena gospa piše:

Zbog vašega bedastoga alarma su mi lasi zgoreli. Barber mi je rano lasi pekel da je došel alarm i da je čul sirenu, me ostavil na cedilu z rečmi, da mora iti na obranu od lufta i kak sem ga god prosila, ne je štel ostati. Tak su mi mašine za pol vure duže ostale na glavi, kak je potrebno i lasi su mi zgoreli. kulko mi bote platili za moj kvar?

Jena druga gospa piše:

Moj zlatni pesek se od strašnoga tuljenja sirene tak prestrašil, kaj je od mene v kraj skočil i jen auto ga pogazil. Kulko mi kanite platiti za moj kvar?

Tak se denes živi v bogatoj i srečnoj Americi.

Da policaj ima fraj dneva.

M. N. V Danskoj, v jenom tihom varasu, su ludi v zadnje vreme došli v velki strah. Furt su bile nekše tajnovite krađe a najspajnsše je bilo, kaj su te krađe bile saki tjedan istoga dneva. Na zadnje se nešči zmisli, kaj se te krađe navek onda delaju, da jedini nočni stražar ima svojega fraj dneva. Ne su mogli drugo napraviti, nego su tomu siromaškomo nočnomu stražaru skratili njegovoga sloboznoga dneva. S tem su mam i krađe prestale.

Gospodarski glasi

Američka trgovina pred velkom krizom.

M. N. Wayue C. Taylor američki državni sekretar ministeriuma za trgovinu je v zadnjem svojem govoru rekel, da američka trgovina stoji pred velkom krizom. Najviše trgovcov se toga neče bojati, kajti si niti premisliti neznaju kakše velke zgubičke bodo meli pre trgovini. Denes se još faliju z punimi magazinima, a ne misliju na to, da se bo roba rezišla, a do nove nabo moči dojtii, kajti fabrike ne delaju nikaj za civilni barat.

I v Americi moraju žene iti na orsačko delo.

M. N. Američke novine „News Week“ pišeju, da se tam stvaraju takši zakoni, da bodo žene od 18—45 leta morale iti na orsačko delo. Najpredi bodo te žene zместili po farmaj (marofi) de se povaju najvažneše hrane.

8 milijonov delavcov živi v Americi z državne potpore.

M. N. Z Južne Ameriku dohaja glas, da su v Sjedinjenim Državam prvoga ok-

tobra još navek meli 8 milijonov ludi na državnoj potpori.

Amerika bo potli tabora došla v velku gospodarsku krizu.

M. N. Američke novine „Colliers Magazin“ pišeju v zadnjem broju na širokom, kakše nesreče bodo v Americi v gospodarskom življenju i kak velka kriza bo. Kaj se tiče Zjedinjenih Državi, američka fabrikacija bo, se jeno, kak se bo tabor zvršil, zgubila se one posle, koje denes ima z velikom taborskom fabrikacijom, a još nesu napravili nikše plane, kak bodo z taborske fabrikacije prešle na mirnu. Zbog toga bo strašno čuda delavcov ostalo prez posla. Ta kriza bo stem teškeša, kajti stem bo i polsko gospodarska kriza velika. Ove države bodo mele čuda mleka z višešega i nabodo znale kam žnjim, kajti delavci nabodo meli penez. Sojaboba bodo meli desetpot više, kak bodo mogli ponucati. Pamuka več ve imaju jako čude, a dok tabor mine, bo njim tulko zraslo, kaj bodo samo jako malo toga mogli prodati. Delavcov, šteri bodo posla zgubili, bode po priliki do 18 milijonov, ako pak zrečunamo kcoj i familije onih delavcov, onda bo po taboru 70 milijonov ludstva v Americi, šteri nabodo mogli s svoje zaslužbe živeti. Ve za vreme tabora, su delavcom pomogli samo na kratki cajt, kajti američki kapitalizam stoji za tem, kulko smeju fabrike delati. Fabrikaciju su skratili, gotove pridele i robu vništili, stem su postigli, kaj su velki kapitalisti došli do strašnoga dobička, a farmeri i delavci na milione trpiju glada. Rooseveltova politika i velki kapitalisti su dotirali do toga, kaj je Amerika stopila v tabor,

Na znanje

Dajemo na glas, da je m. kr. vlada z naredbom od decembra 16-ga podužšala termina za one šteri imaju v Južnimi Kraji knige i cedule od šparkase za vložene peneze.

Po toj naredbi se te knige i cedule moraju prekazati do 1943. januara 15-ga, pre bankaj i šparkasaj, pak ako naši megyímurci imaju takše dokumente, naj se žuriju, kaj nebi zakesnili termina.

PÉNZINTÉZETI KÖZPONT.

MEGJELENT AZ ELSŐ
GYAKORLATI

muraközi nyelvtan

Katonatiszteknek, tanítóknak, jegyzőknak, vasutasoknak, postásoknak, csendőrknek és más magyar közalkalmazottnak nélkülözhetetlen.

Ára 1- pengő

Kapható Csáktornyaán
a Muraközi Kat. Könyvkereskedésben

Naše leventiške puce su zastavu svetile

Tak bi morali reći, kaj smo gledali nekšu osobitu paradu, ali to nemremo reći kajti od potli, kak se Megyimirje povrnulo, nam je saka parada bila v najvećem zduševljenju, takša lepa parada je bila i posvećenje zastave naših leventiške puce.

V nedelu, decembra 20-ga. su naše leventiške puce v paradu marširale s - za ve još zavezanim zastavom v cirkvu, de su, pod mešom prijete svetu pričest, a po meši su pak svetili zastavu. Zastava je z bele svile, i z jenoga kraja je leventiški cimer a z drugoga pak Blažena Devica Maria i magyarski cimer. Potli meše su puce išle s rezvijenom zastavom, v paradnom maršu v Levente dom, de se parada hapila.

Osobito nam je zašlo do srca, kak su naše pučke, štere su skorom se megyimurskoga roda, lepo Boga molile po magyarskom jeziku: Otec naš — Zdravo Maria — Vera Boža.

Potli molitve su leventiške puce po magyarskom jeziku položile zakletvu za domovinu i svoje pajdašice, a za tem pak njim je Šáfran László fabrički voditelj z lepim govorom prek' dal zastavu, šteru njim je darovala Granerova fabrika. Posvećenje zastave - tak veli - je navek takši svetek de se gene srce celoga naroda, a na dnešnjem posvećenju zastave, pak se v narodnoj ljubavi genulo srce naših megyimurskih delavnih puč. Z gizdavam srcem spomenem, kaj su naše delavne puce same, po svojoj volji stvorile ovo leventiško društvo, im dobro znamo, da su one rodjene za vreme nesrečne jugoslavenske krparije, črez duga leta su njim duše giftali z velikimi slavenski misli a ktomu su je hranili još i strahšnimi črenimi komunističkimi pripovesti, vučili su jih Boga tajiti, rušiti i mrziti bližnjega.

Ali te naše puce ne su postale takše, duše su njim čiste našega jezika za ve još tereju, ali srce njim tuče za magyarsku domovinu. Same po svojoj volji su ponudile pol percenta svoje zaslužbe za familie frontskih honvedov. Poslušaju magyarske škole, same po svojoj volji su stvorile ovo leventiško društvo i s sakim svojim delom pokažeju, da su verne svojoj magyarskoj domovini.

Megyimirje je navek bilo magyarsko i bo ostalo. Mi odvedki Zrinyi Miklósovih soldatov, i stari i mladi, stanemo si pod zastavu našega lublenoga Gospona Guvernera i bomo obranili naše jezero let stare grude i bomo vredni ostali Zrinyiove vekovečne misli. Tak naj bo! Lepšu bupućnost, daj nam Bog.

Toza govora su prijeli z velikim zduševljenjem, zatem pak je gospa Korentsy Enpréné, kuma zastave, z lepim govorom prevezala širokoga narodnoga pantleka na zastavu, onda pak je Modrovcics Nándor fohadnjag držal njim lepoga govora, za njim pak je Zetelaki Tóháthy Marianna fabrička skrbiteljica držala velkoga govora. Pripovedala je organizaciju i cil društva. Pripovedala je svojega straha, da je došla z oslobodjenoga Erdelja s szétsélske zemle, sem v Megyimirje. Sodbina nam je bila jednaka, zagaziti se kaj je magyarsko. V Budapeštu je dobila magyarskoga pantleka i z velikim strahom ga nesla prek granice, a potli ga skrila poleg groba jenoga viteza,

kajti Balkan je bil strahom od revizije granice i preganjali su se, kaj je bilo magyarsko.

Stakšim srcem je došla v Megyimirje, a denes naša mlajšina s pravim, čistim srcem brani našu domovinu.

Dale govori za dužnosti naših leventiških puč, pošteno, čisto življenje ljubiti i podpirati naše magyarske viteze. Ovu zastavu saka megyimurska puca naj gleda za svoiu, velki greh je osramotiti ovu zastavu, a brani ju je dika, poštenje i blagoslov.

Svoje reči je zvršil stem' kaj se zafalil fabričkom voditelstvu za daruvanju zastavu.

Feješ Anna je deklamirala lepoga verša „Zastavi“ a Hazafi Anna opet lepoga verša „Naj se vija Zastava“ i onda se s Himnusom zvršila ova lepa parada.

Parade popoldan

V Levente domu su se hapile z popevkem Vera Boža i onda je pak Zetelaki Tóháthy Marianna držala dugšega paradnoga govora v kojem je vpotila leventiške puce na rodolubnost, na delo za domovinu i alduvanje.

Za tem' je došel veseli del parade. Popevačice na tri glase, same megyimurske puce, jako lepo skup složene, pod voditeljstvom Hazafi Anne popevale su najlepše božične popevke. Kulkics Ilona, Rátkai Mária, Zuzel Maria, Antonovics Roza, Vibovec Mária deklamirale su najlepše verše z starinske magyarske dobe, od Petofia, Aranya i tak dale. Velko je bilo zduševljenje, osobito za stareše ljudi, šteri su se zmislili za svoju mladost, štera je na žalost minula.

Mekovecz Angela, s svojim lepim glasom je popevala lepu starinsku viju „Daru madar fent az égen“ Ta lepa popevka je sakomu do srca zašla i jako su joj pokali z rokami.

Zatem su bile dve predstave „Jezušekov dar“ i pastirsko igranje“ Obedve je napisala i ravnila Zetelaki Tóháthy Marianna. Te predstave su naše puce tak lepo zigrale, kaj je to sakomu došlo k duši. Da je „Rozika dišla v nebo“ roditeli su suze prelevali. Na toj predstavi igrali su i vraga, i takše šale su tirali, kaj je mlajšina skakala od smeha, i bormeš čuda njih su pokali z rokami.

Hazafi Anna i Mekovecz Angela su pokazale tak lepoga magyarskoga plesa, šteri bi njim bil i na vekom mestu na dika, zvun toza smo od Hazafi Anne čuli više lepe magyarske popevke.

Naše novine nesu dosti velke za to, kaj bi nabrojili sa imena, ali tulko moramo reći, da su naše leventiške pučke bile jako drage i lepe. dobro su navčile se, kaj su igrale i z veseljem i dobrom volom su igrale, im su megyimurke. pak su štele z dušom i telom pokazati da je Megyimirje jedan od najlepših gjungjov naše slatke domovine Magyarske, a tak i bo ostelo za vekovečnih vremen — Tak naj bo!

Zetelaki Tóháthy Mariannu je treba za ravnanje potajiti. Kaj ona tu dela, je se rodolubno i puno alduvanja.

Magyarsko honvedsko dete

Dalko med bregami v jenoj dolini se rezprestrilo malo selce, S slamom pokrite hižice stajale su jena poleg druge, kak ječji v mrvlinjaku i negdi — negdi, se i malo svetlo vidlo kze pota, kud su kola ružila po kamenju. V sakoj hiži je bilo čuda posla i vidlo se, kaj se ludi spravljaju k svetoj noći.

Pred jenom, dobro resvetlenom hižom, su kola naglo cuknela i postala. Konji su već znali, da su doma, dale nabo treba iti, a bili bi naši dimo makar i v trdoj kmici.

Naj dostaju gospon plebanoš, doma smo. čuje se vugoden glas gazde i sprevalj je božega slugu nutri v hižu. Na ganjku je gazdarica pozdravila pastira z velikim poštuvanjem i z rečmi: Falen bodi Jezuš Krstuš!

Dopelal sem gospona plebanoša daj se malo spominaj dok ja konje vred denem veli gazda i ide vun.

Nutri v hiži v peči je fajin gorelo i vugodna topolota se širila po hiži. Gospon plebanoš si je mesto našel i mam se hapil, zakaj je došel za verško življenje toza maloga selca.

Čuda kaj — kaj su spominjali, a onda na jempot je reč prek zela gazdarica, teca Kata. Neje nikaj pitala, nego je rekla:

Prosim otpročjenje velko častni gospon, kaj njih nebi z rečmi zbanuvala, nekaj bi njim rekla, dok mi mož nutri ne dojde, kajti zastav, on nema rad, ako se žene mešaju v moške posle. Nas je Bog ne blagoslovil z decem, pak zato k sakomu Božiču troje dece oblečem z opravi i damo njim obeda. Kajti smo već došli v leta, tak smo se spominjali z mojim Ivekom, kaj bi zeli za svoje takše popilsko dete, čiji je otec v vezdašnjem taboru doli opal na ruskoj fronti, a nema niti mater. Im je prava boža istina, da oni za našu veru i za naše familie harcuvelju proti prezbožnim bolševikam.

To je jako lepo i fale vredno, kaj vi kanite včinito draga teca Kata, veli plebanoš z velikim veseljem. Da bi bar si ljudi tak mislili i pomagali siromaškim taborskim popilam.

Jaj, dragi moj velke časti vreden gospon plebanoš, zafalila se teca Kata, ne govorim ja zbog toza, ne smo to ga vredni, nego fala Bogu imamo po našem sega, pak zato bi šтели pomagati siromakam. Prosim njih, naj na polnočki malo takšega nekaj prodekuvaju ludem — nato je došel nutri gazda i spomenek je prestal, ali se gazda hapil govoriti.

Oni su došli knam v ime maloga Jezuša, pak naj se čuje pred narodom ljubav maloga Jezuša črez njihova vusta. naj bo na Božič, na svetek ljubavi, saki človek srečen, naj se veselju i oni, šteri nigdar ne su meli sreču.

Vreme je dosta fletno minulo si skupa su se spravili k polnočki.

Pojdač je gospon plebanoš pregledaval zvezde na nebu i kak gleda to velku vekovečnost, ne se je mogel premisliti kaj bi tak velka ljubav mogel najti v srcu selskih ludi.

V cirkvi su zaigrale orgule, kak da bi angeli z neba igrali i glasili nebesko čudo, odkupljenje, ljubav je došla z neba, Otec Bog je poslala Sina svojega, da bude otec siromaškoj popilskoj deci, sem siromakam i bogatašam.

Potli meše se gospon plebanoš oglašil spred oltara i rekel je par reči ludem pune cirkve.

Morti je mali Jezuš prodekoval črez vusta božega sluga, za znamenitost velke kršćanske ljubavi, kajti verniki, šteri su došli poslušati bože reči, saki je imel v rokaj jenoga pakleca z darom i jen za drugim su polagali v šegestriji svoje dare na oltar kršćanske ljubavi.

V tom selu, na te Božič niti jen siromak, a niti popilsko dete neje ostalo prez božičnoga dara i tak je boži blagoslov črez človečju ljubav dostigal su malu decu, čiji roditeli na fronti braniju božu hižu i našu domovinu.

Nemški avioni se zdižeju bombe hitat na Englesku.

(Foto RDV.)

Oglašujte v „Megyimirju“

Kőbányai Polgári Serfőzde

muraközi egyedárusítója, ugyszintén

PETÁNCI ÁSVÁNYVIZ főraktára

jedini prodavec pive za Medjimirje i glavno skladište PETANSKE kisele vode

Csáktornya, Kossuth L.-u. 1 sz. alatti

nyitrai MRÁZ TIBOR

Csáktornya, Kossuth L. vulica br. 1.

telephelyiségét **ÁTHELYEZTE**
A ZRINYI VÁRBELSŐ UDVARÁBA.

je svoje skladište i magazine **PREMESTIL V ZNUTREŠNJI DVOR ZRINYI GRADA** (Staroga grada)

Taborski glasi

Afrička fronta

Nemške podmorne ladje vtople su na severnom, srednjem i južnom kraju Atlanskoga mora i na južnom kraju Afrike pre varašu Capstadt i na trgovačkih ladji se skup od 98.000 ton, na koje jenu taborsku ladju, a tri daljne ladje pak su s torpedom strelili. Med vtoplenimi ladjama su bile nešterne velke za petroljama voziti. To govori nemški službeni glas v petek.

V sobotu čujemo da su v Libiji engleske i američanske trupe štele s strane napasti nemški i taljansku soldaćiju, ali su je naši odvrnuli i napravili njim velke zgubičke. Jen engleski novipar piše, da nemški soldati na taborišču v Tunisu imaju čuda američkih oklopljenih kol. Ta kola zavzeli su amerikancem v bitki pre varašu Tebourba, de su amerikanci morali nazaj iti, a na močvarnom potu su ta kola vustala i ostala nelcam v rokaj.

Taljanski službeni glas ktomu još veli, da su taljanski avioni v varašaj Tripolis i Bizerta, fest bombarderali petroljomske fabrike i magazine. Prem da je jako hudo vreme bilo, bombaši su svoje dužnosti zvršili.

Po nedelnom glasu nemške i taljanske trupe v Libiji ideju napre po svojem planu. V trdim bitkami vništeli su 21 engleska taborska kola. Bombaši su hitali bombe na Maltu i na stajališče Tobruka a pre Bengaziu teško su skvarili jenu nepriatelsku terhešku ladju.

V Tunisu bombardirali su nepriatelске rezerve poleg varaša Medjer el Bar i amerikanci zgubili su 18 avionov.

Velki zgubički v krvi i matrialu, štere su nemške i taljanske sile zadnje dneve englezem napravile, prisilile su komandanta engleske soldaćije, da par dni henja z bitkami i tak su stopram v četrtek mogli hapiti z novimi trupami napre iti. Nemške trupe su odvrnule se napadaje i sa engleska taborska kola, štere su se s puste pokazale sa doli postrelali, tak je na taborišču ostalo 28 zežganih, zrušenih oklopljenih kol. V to vreme pak su nemške i taljanske trupe mirno mogle zavzeti svoja nova mesta.

Nemški teški bombaši su blizo Egiptoma nakli rezrušili sedem engleskih avionov a ognji i skalinjav sigurno su vništeli još par mašin.

I tak je čisto istiniti taljanski glas, šteroga v pondelek čujemo z Rima, da engleski general, kak god je štel. neje došel do ničesa i to i sam priznaje, da engleske trupe nesu bile dosti jake, da bi nemce i taljane mogle preladatai.

Sovjetska fronta

Po glasu od četrtka bila je bitka i pre Terek vodi, de su sovjeti zgubili 24 taborska kola, ali glavna bitka je bila pre varašu Toropez, de su nemci zaokružili sovjetsku soldaćiju vništeli i tu su sovjeti zgubili od novembra 25-ga do decembra 15-ga 14.000 mrtvih, prek 3.000 zaroblenikov 326 taborskih kol, 227 štukov i 440 aeroplanov. Zbog toga je general Timošenko bil prisiljen svoje frontu na 40 kilometrov dužine potegnuti na drugač bi mu još več soldaćije zaokružili.

V petek veli nemški glas, da su magjarski avioni napadali ober Don vode na sovjetske avione, šterih ga čuda već bilo i potli jake bitke doli su strelili četiri nepriatelске mašine, a da poleg toga nesu niti jenu svoju zgubili.

Pre Terek vodi su sovjeti napravili napadaje, ali nemške trupe su njih zavrnule i napravile

su njim velke zgubičke. Ran tak i med vodami Don i Volga, de su vništeli 30 sovjetski oklopljenih kol.

Od varaša Ržev na jug su sovjeti zgubili 30 taborskih kol. Od Toropeca na jug su do kraja dovršili vništenje nepriatela. Njegvi zgubički su jako veliki, Broj zaroblenikov povekšal se na 4.200. Sovjeti su zgubili se skup 543 oklopljenih kol, 447 štukov, čuda teških i lehkeših pušek prek jezero automobilov, čuda drugoga matriala Toga dneva su sovjeti, zgubili 60 avionov.

V sobotu čujemo glasa, da su sovjeti zadnje 24 vure se po sud po celoj fronti podigli velku ofenzivu. Pod silom su štele predreti frontu, ali sigdi su vustali.

Naj jakše bitke su bile pre Don vodi, de su nemške i taljanske trupe črez dva dni vništeli 102 taborska kola i 90 avionov. Nemška komanda dala je na glas, da su v toj velkoj obrani, poleg nemških i taljanskih avionov fest meli posla i magjarski.

Med vodami Volga i Don su nemške divizije predre nepriatelске jake linije i doše napre.

V nedelu je magjarska komanda dala vun glasa, da su naše magjarske trupe na svojoj fronti vdre v nepriatelске štelunge i pustili v luft 68 nepriatelskih zemlenih kul, a poleg toga napravile nepriatelju velke zgubičke i doše nazaj s čuda zavzetim matrialom.

Ober naše fronte doleteli su nepriatelски avioni, od šterih su štiri doli strelili. Nepriateli nesu bombe hitali.

Sovjeti su ostavili, zvun zgublenoga matriala 370 mrtvih vreme je pre Donu oblačno i zima do 15 gradušov. To je već velka zima, da je pri nas tak, onda već si javčemo i ve si moremo premisliti, kak dobro dojde zimska pomoč, šteru smo v jesen poslali našim dragim honvedam.

V pondelek se bitka povekšala. Od Toropeca na jug su sovjeti v velkoj bitki zgubili maš. kora br. 1 vništene su sedem brigade, teške zgubičke imaju dve divizije, jena brigada i jen regiment. Od varaša Ržev na jug se isto zrusila sovjetska ofenziva, a pre Stalingradu su sovjeti zgubili 164 oklopljenih kol.

KAJ JE NOVOGA?

Poziv na pretplatu!

Prosimo naše pretplatnike, naj nam pošleju pretplatu, koju su nam dužni i naj obnoviju pretplatu, kaj nebi morali zastaviti pošilanje lista. Čeka smo već poslali sem dužnikam. Naše novine služiju Megyimirju i Magjarskoj. Saki pretplatnik potpomaže nam k tomu.

— **Karlove križe moči prositi do februara 15-ga. Megyimirci pazite!** Honvedski Minister je dal vun naredbu, da oni soldati z Južnih krajov i Megyimirja, šteri imaju pravo na Karlov Križ i još nesu dali nutri svoje molbenice moreju prositi toga Križa do 1943. februara 15-ga.

V Megyimirju ga čuda frontskih soldatov, šteri su zaslužili toga Križa pak ako se de što zmore. što još neje dal nutri molbenicu, naj se požuri, kajti to je već zadnji termin.

Mi megyimirci moramo i stem pokazati, da smo vredni oci naših sinov, šteri se denes v teškim bitkam boriju za našu domovinu.

— **Božični dar za naše honvede i njihove familje.** Općinski policajci v Csáktornya su, pod voditeljstvom Bánay Jánosa policijskoga komišara, svoje stroške za božično drvo, 20 pengő darovali za Božič taborskih honvedov i njihovih familiji.

Glasi zapovednika za obranu od lufta

Vidi prvipot v broju 39 od XII-18'ga

Da je honvedski minister, na kraju oktobra meseca odredil vkmicenje, v celom orsagu za 23 (11) vur, je ovo velko polekšanje bilo samo za probu i mislilo se, da se bo narod vugibal pre velko svetlo puščati vun i da bo v večernim vram navek se prepravleno za vkmicenje tak, da ako bi došel alarm za obranu od lufta, kaj bodo se privatne hiže si štacuni i se krčme i kafane mam mogle vkmiciti se svetlo štero ide vun na frajščinu. Ali na žalost, zadnjih tjednov se dokazalo, kaj su stanovniki ovo polekšanje krivo razmeli i ne su pazili, kak njim je dužnost, nego su se firhange i druge stvari za vkmicenje z oblokov i vrat čisto dol pospravili. Kontrolori toga su, tak i v glavnom varašu, kak i v krajini po višepot spazili kaj još i potli pol noći bili su dugi oblokovi rezsvetljeni zato, kajti su bili firhangi za vkmicenje doli pobrani! Zato se bilo treba za istinu bojati od toga, da ako bi nepriatelски avioni doleteli, v čuda privatnim hižam bi lampasi črez obloke svetili, ili pak bi rano v ono vreme vuzgali, da se puše alarm za obranu od lufta i da je pogibel najvekša. Stoga je bil honvedski minister prisiljen, da mora odrediti vkmicenje, od novembra 23-ga dale, saki den za 20 vuru, to je ob 8 vuri na večer! Da bi po cestaj sa vožnja vrediti išla, je minister i za rezvetljenje vuc i placov, a ran tak i za foringaše čuda lehkoč dozvolil. Za viličnu svetlo je minister ekstra odredil, da moraju takši lampasi svetili, šteri se daju v centrali na jempot vgasnuti, goret i dozvolenog vremena i prek 20 vure, ako te lampasi nemaju krova. Foringaške lampase je treba vkmiciti ob 23 vuri.

Kaj se tiče stanov, kafani i krčmi, kancelarije i trgovine, štere delaju prek vure zakmicenja, je treba paziti na tri stvari. Potli mraka, ako bi bil alarm, je treba se obloke, auziage i drugo svetlo, štero sveti vun na fraj luft, mam vkmiciti. Treba paziti i nato, da se svetlo z oblokov i vrat, po onim vucicam, de je skraćeno svetlo, nebi mešalo potnike i foringaše, zato je treba obloke, glažnata vrata i krčmarske obloke već na pre zaferhangati, predi kak dojde vreme za kmicenje. A još i nato opomenemo naše ludstvo, da po 20 vuri bodo vlasti oštro kontrolerale jeli je vkmicenje sigdi dobro napravleno.

A VAJDA E.

csáktornyai céget alulírott részvényársaság megvette. Felkéri tehát a **Vajda E.** cég hitelezőit, hogy követeléseiket 3 napon belül jelentésük be. Később történő bejelentések figyelembe nem vétetnek.

„HUNNIA“ IPARI ÉS KERESKEDELMI RT.

azelőtt VAJDA E.
CSÁKTORNYA

Tri megyimurski brati zastavniki nafronti, četrti služi pre kadru, a peti je doma

Otec i mati čakovečka krv

V Megyimirju su još mrti živi roditeli, šteri su za vreme prvoga svetskoga tabora dobili medalju zato, kaj su čuda dece dali domovini. Na fletno se zmislimo samo za famiju Grula z Felsőmihályfalva, od šterih su jeno osem s oružjem služili domovinu, a pokojni otec pak je dobil medalju z najvišešega mesta. Ali je bilo više takših z Megyimirja, čudapot se pripetilo, kaj se otec skupa s sinom na istoj fronti bil z nepriatelom.

Ove dneve nam je došlo na stol jeno pismo s taborskimi glasi i mam smo znali, da su to naši sini.

Naši stari ludi se još dobro zmisliju za staroga „Pálinkás bácsi-a“. On je v preparandiji v Csáktornya bil v službi i si su ga jako radi meli. Njegov sin je bil Pálinkás Sándor notarjuš, ženil se s familije Premec, zel si je Premec Treziku i ste ženidbe se rodilo 5 sinov, šteri su denes si soldati. Tri su zastavniki (zászlós) na sovjetski fronti, štrti doma služi svoje aktivno vreme, a peti je doma.

A ve pak damo reč taborskomu izvestitelu Sz. Kovács Imri:

Ve bomo postali na jenu minotu. Ne čemo pripovedati mrti kakše nesreče, ili žalosti nego bomo pripovedali jeno malo pripečenje, štero se pripetilo tu dalko od domovne, v Rusiji poleg Don vode. Tu saki den vidimo nekaj novoga. Otec i sin brat i brat, jen poleg drugoga harcuju proti strašnoga bolševizma, šteri je štel zrušiti celu Europu. Mladi sin, hadnagy je doli opal v bitki, ali otec, alezredes dale harcuje. Ve več i na mesto sina. Jeden brat se mrtev žruši poleg mašinpuške, ali drugi brat mam skoči na njegovo mesto, legne se poleg mašinpuške i oče bolševikom povrnute, za kaj curi bratova krv. Strela do zadnje minote. Dok ima patrona, a da je vun strelil i zadnju patronu, onda zgrabi pušku i ide z bajonetom na nepriatel, ali bratova smrt mora biti nepriatelno povrnjena.

Gledimo sa ta pripečenja, jeno bole, kak, drugo zgrabi človeka za dušu, ali sa ta pripečenja su jednaka v jerim, magyarski honved se navek pošteno bori i nigdar kukavski ne skoči

pred nepriatelom. Ako je potrebno, alduje i svoje življenje, ali to sramotu ne včini, kaj bi odbelžal.

Ali ve ne kanimo takše stvari napisati našim čitatelam. Očemo nekaj lepšega dati nekaj z bratske ljubavi. Pálinkás Miklós zastavnik je pred nami. On je tu prě jenoj kompaniji komandant jeno ga čuga.

Lepa mesečina je mi tu v jenoj grabi čekamo, dok bo minula pogibel z lufta, šteru nam nepriateli delaju. Električni lampaši iščeju v luftu nepriatelске bombaše. Več su je i našli. Naši šteki već strelaju. Par šusov i jedna mašina z dvemi motori se srušila na zemlu.

Fala Bogu, pak je jenjenje — smo si skupa rekli.

Ali pogibel z lufta još neje henjala. Kaj bomo drugo, sedimo v grabi i čekamo. Moj pajdaš, Pálinkás Miklós zastavnik se hapil z rezgovaranjem.

Bog zna, kaj je z mojim bratom. Tak sem čul, kaj su biciklisti došli v velku bitku, a i on je tam v službi. Zutra pem ta, de ranjenike vežeju, tam bom sigurno nekaj zavvedil za njega.

Reč je za Pálinkás Pavla zászlósa, šteri je komandant čuga. Nepriatelški bombaši nam nedaju mira, pak tak imamo kajta spominati se celu noč.

Drugi moj brat je isto zastavnik i denes mi je pisal, da se spravla na frontu. Tretji brat ve služi aktivno, a jen brat je doma. Stoga čujem da familija Pálinkás, negdi v Magyarskoj ima pet sinov, od šterih četiri su soldati, med njimi tri zastavniki i si tri su ruskoj fronti.

Na zadnje je minula pogibel z lufta i malo smo si legli. Dugo sem ne mogel zaspati, furt sam mislil na tri brate, Pálinkáše šteri su na frontu.

Za par dni je moj pajdaš Páliukás Miklós dobil zpeved oditi do Don vode i tam nekaj zvršiti i odišel je. Popoldan je došel do me jen zastavnik. Jako je bil spodoben k Miklósu i mam sem ga pital, kaj ne ti si Pálinkás Pavel.

Ne ja sam Joška i iščem brata Miklósa. Na žalost, Miklósa ga ne doma i bodo tri dni

minuli, dok nazaj dojde.

To je zlo za mene, kajti za toga ja moram dalko biti.

Nej se žalostiti pajdaš, več bomo nekaj stvorili, kaj se bodete zišli. Ve tu je večerja ječ, onda si počini. Jošku na bilo treba čuda nagovarjati mam je posluhnu, najel se i odišel je spat.

Drugi den nas je čekal motor za pelati, rekli smo Pálinkás Józsefu, idemo k njegovomu bratu, naj ide z nami. Ne ga je bilo treba dvapot zvati, skočil je v motor i pelali smo se po sake fele grabaj i hudim potam proti Don vodi. Na jempot smo i ta došli. Ne moči reči, kakše je veselje bilo, da su se to dva brati zišli, kak su se kušovali i grlili.

Kaj je z Pavlom, su obedva na jempot pitali za tretjega brata, zastavnika, rli niti jen je ne znal povedati za njega. Med tem je Pálinkás Józsefa trupa bila gotova za dale iti i ne je mogel dale ostati. Rezišli su se mili brati i Joška je rekel:

Ako se zideš s Pavlom, dam ga pozdraviti i meni je nikaj ne. Stem su se brati rešli.

Za par dni sem hodil med pešćimi z med Dune i Tisze i da sem dimo išel i videl sem bicikliste, pital sem jeno ga honveda, jeli je ne med njimi Pálinkás Pál zászlós.

On je komandant pionirske kompanie i odzadi ide za nami.

Za tem sem hapil iskati pionere, i našel sem je. Pálinkás Pál zastavnik je napre išel. Ne bi mogel reči, da je ne Pálinkásove krvi, tak je spodoben. Zvali smo ga po imenu, jako je bil znenaden. Nas neje nigdar videl i ne nas je poznal. Oči su se mu svetile, da je čul, kaj smo pred par dni Jošku videli.

Kak je Miklósu i Joški, jeli njim je ne kakše zlo? Rad bi je videl, im smo se ne od Božiča spominali. Dale smo se spominali, kakše teške bitke su meli.

Bormeš teško je bilo. Tripot su nas bolševiki zaokročili i sam neznam povedati, kak sem njim vušel. Rečete Miklósu da je meni ne nikše zlo i ako more naj me poišče.

Vidi se na Pálinkás Pavlu, da bi još nekaj rekel. Tam stoji poleg našega motora i premišlavlje. Malo čeka i onda na zadnje itak veli.

Dam pozdraviti Miklósa. Najte ga prestrašiti. Meni za istinu nikaj ne fali. Tak čutim, da je dragi Bog z menom.

Toga glasa smo prek dali bratu.

Sem svojim poštuvanim kupcam želi dobre Božične svetke i srečno Novo Leto Kelemen Imre tekstilna trgovina na velkom Csáktornya.	Sem svojim poštuvanim dobavitelam želi dobre Božične svetke i srečno Novo Leto Verhár Antal komišionar Magyar Gabona keresk. Rt. i podkomišionar „Hombar“-a.	Sem svojim poštuvanim kupcam želi dobre Božične svetke i srečno Novo Leto Mikulcsics János trgovina z štofom, štrikanom, kratkom i modnom robom i Pálcsics pobiranje za farbati.
Sem svojim poštuvanim gostam želi dobre Božične svetke i srečno Novo Leto Hotel „Metropol“ gazda Mencs János Csáktornya.	Sem svojim poštuvanim gostam želi dobre Božične svetke i srečno Novo Leto Poje Ferenc krčmar Csáktornya, Zrinyi külváros (Martane)	Sem svojim poštuvanim kupcam želi dobre Božične svetke i srečno Novo Leto Mráz Tibor trgovina s pivom na veliko Csáktornya.
Sem svojim poštuvanim dobavitelam želi dobre Božične svetke i srečno Novo Leto Behojnik, Bezerédy, Czernkovics podkomišioneri Future Csáktornya.	Sem svojim poštuvanim kupcam želi dobre Božične svetke i srečno Novo Leto CIKTA prodavno mesto šolcov i štomfi.	Sem svojim poštuvanim kupcam i gostam želi dobre božične svetke i srečno novo leto Szekovanics István cukerpaher Csáktornya, naprti cirkve.
Sem svojim poštuvanim poslovnim stranikam želi dobre Božične svetke i srečno Novo Leto Csáktornyai Muraközi Šparkasa i Muraközi Termény és Áruértékesítő Szövetkezet.	Sem svojim kupcam i dobavitelam želi dobre Božične svetke i srečno Novo Leto HUNNIA Ipari és Kereskedelmi Rt. predi Vajda E.	Sem našim poštuvanim predplatnikam, čitatelam i priatelam našega lista želimo dobro Božične svetke i srečno Novo Leto Vuredništvo i Administracija „MEGYIMURJA“

Ruháit festesse, tisztítsa

Oprave farbati, čistiti pre

Pálcsicsnál

Csáktornyai Fiók:

Horthy Miklós tér 9.

Sto deset metri visoka cirkva od same soli pod magyarskom zemlom

Da god gledimo, za kulko se naš orsag povekšal, navek nam je veselje, ako se zmislimo, da smo došli do šum, pšenice i soli i čuda toga kaj naš narod nuca, si moremo z domačim povanjem pokriti. Solna ruda v Aknaszlatini, štera nam je predi Trianona zavdavalá samo velke brige, je denes velka pomoč narodnoj jakosti. Z veseljem smo rekli

Slatina se povrnula

i sol, štera se tam kopa, nam pokriva skorom celu potrebu našega orsaga, za kaj se stem bole moramo veseliti kajti v trianskoj Magyarskoj ga ne bilo rude soli i bili smo prez nje prek 20 let.

Za ono vreme smo nutri vozili na leto do 860.000 metercenti (86.000 vagonov) soli, vredne 3.200.000 pengő, 1939 leta, da se Aknaszlatina prvnila več smo meli svoju sol, ali 1939. leta smo još navek nutri dopelali 616.000 metercenti soli. Mednarodne kontrakte za sol voziti je ne bilo moči mam restepsti, a z druge strane Aknaszlatina je došla nazaj stopram 1939. leta v marcijuš k materi zemli i tak smo rečunali samo tri fertale leta, kaj smo zato vreme mogli skopati. Zvun toga su bile i velke poteškoče z železnicom, kajti je ne bilo moči do Aknaszlatine kcoj dojtí. Da se tih poteškoče rešimo, napravili smo dvajstidva kilometre dugu železnicu Taracköz — Aknaszlatina, tak kaj smo 1940 leta prez zapreke mogli sol kopati i voziti i več nesmo meli soli z zvujskih orsagov, nego kak nam rečuni kažeju 1940 leta v prvój polovici več smo vun zvozili 124.000 metercentov soli, tak kaj nam ruda soli v Aknaszlatini more pokriti skorom se, kaj naš orsag soli nuca.

Dvesto metri globoko pod zemlom

Stari ludi se još zmisliju za one hrastove šume, štere su pred više deset let pokrivala bregovje koli Aknaszlatine. Te šume su i denes najlepši kraji v dolini Tisze. Zvuna nam nikša lepota nature de pokaže, kakši strašno veliki kinč leži pod globokom zemlom, na šteroj su zvuna lepe selske hiže, zemle i senokose. Ali vredno je odpelati se doli v globoku magyarsku zemlu z liftom (osovce pela) šteri sam na jempot pela terha od dvesto pedeset metrov.

Dvesto metri globoko pod zemlom delaju ludi, se okoli se nikaj drugo ne vidi, samo sol i sol. Z dinamitom špregaju velke table soli, z električnimi žagami režeju velke kocke, na plečami nosiju i z malimi kolci voziju v vagone, a lift je pela gori. Takše je žvljenje pod globokom zemlom. Što to prvič vidi, bormeš se ima čemu čuditi. Lift nas je vozil tak fletno, kaj je na sekundu štiri metre niže došel v to strašnu globlinu od 220 metri. 20 metri globoko smo se pelali črez zemlu i smo vidli

Najvekušo cirkvu na svetu od same soli

Električne lampe svetiju i dojde nam nekša mamica da vidimo koli nas 110 metri visoku, 200 metri dugu i 70 metri široku grabu. Pol minute smo se vozili do dna i onda črez 20 metri debelu sol došli smo spod nje do druge grabe. Da se je ta ruda povrnula k nam, bila je spodnja graba samo tri metre visoka, ali črez dve leti su ju tulko dale skopali, kaj je denes već

25 metri visoka. A se okoli, doli gori, sama sol i sol.

Pregledavali smo tu rudu par vur, probali smo i malo soli kopati i onda smo se med svetlimi stenami soli nazaj dopelali gori pod bože sunce i onda smo po malo železnici išli v melin, dese sol mele.

Kak postane s kamena fina sol

Najbeleše kocke soli dojdú v melinu v mašinu de je potereju na drobno, kak lešnjaki, onda pak ju mašina odpela gori na drugi štok. Tu dojde ta stučena sol v got. Najpredi s finim magnetom poiščeju, je li je ne de na zmes kakši mali falaček železa nutri opalo i onda curi v melin, de ju hengeri fino semeleju. Z melina curi črez četiri site na četiri strane v vreča i onda je već lepa semeleta bela sol. Poleg magazina stojiju vagoni i već se naklada. Ali najfineša semeletu sol predi odpelaju v magazin, tam pak je tridesti puc i žen, štere ju pakovaju v paklece na kile i v kište od 50 kil.

To je najlepša, najbeleša sol i takše čiste i zdrave fabrikacije ga malo de v orsagu.

Potli sih ovih lepot smo još vidli na dvoru do 300.000 ciglov, stemi bodo fabriku i magazine povekšali. Se to zlamenuje, kaj ova ruda soli v Aknaszlatini, štera nam je za vreme staroga kralstva samo brige dala, bo nam služila na velki orsački hasen i denes je jako važna i vredna v našem novom magyarskom življenju.

Nagykanizsai Királysörfözde

a DREHER — HAGGENMACHER
budapesti sörgyarak érdekeltsége
egyedüli sörraktára

Fliszár és Kaczun

sörnagykereskedés Csáktornya

Raktár: Petőfi Sándor utca 10
— Bejárat a Levente utcában
Telefon 8 szám —

Glasi Pajdaške Službe

Potli zadnjega glasa su pak ovi dari došli k Pajdaškoj Službi za naše honvede:

Özv. Sztrahia Károlyné jen paklec perja i dva pakleci cigaretiline, ruma, kekša i jakube.

Végh Józsefné pak jen paklec perja. Özv. Pecsornik Ottóné 12 knjig i 84 falatov sake fele novin s kipi.

Lányi Viktorné jen velki vanjkoš perja i kcoj oblečalo.

PRVA MAŠINSKA KOLARIJA V CSÁKTORNYA

ponuja

mašinsko hoblanje, vrtanje i žaganje, osobito filunge.

Prodaje

se fele trde i mehke fostlne, onda se fele drevo za pohišto i za nuc.

PERHÓCS JÁNOS

graditelj svih vrsti kola, trgovina drva i voglena,
SZÉCSENYI ISTVÁN UTCA 5.

Deaki trgovačke škole v Csáktornya pod voditeljstvom profesorice Dr. Felszeghy Elemérné 308 falatov sake fele novin s kipi i 4 knjige.

Levente mlajšina v Csáktornya, pod voditeljstvom Rode Imre főoktató-a 100 falatov novin s kipi, 8 knjig i 1 lepa knjiga.

Mlajšina Črlenoga križa v purgarskoj školi v Csáktornya, pod voditeljstvom Bánóczy Adrien profesorice, 20 falatov novin s kipi.

Honvedi v kasarni su med sobom nabrali 103 falatov sake fele novin s kipi.

Halász Mária je nabrala 110 sake fele novin s kipi.

Ivicsay Márton je nabral 300 falatov sake fele novin s kipi.

Sem ovim plemenitim darovatelam se Pajdaška Služba v ime honvedov, šteri se na fronti boriju i v ime ranjenih, najlepše zafaluje i prosi, kaj bi je i dale podpirkli!

Se potrebne stvari za mrtve,

kak sagovine, vence figure i zlatne papere za rake i cimere, onda sakoformu platnenu robu, štrikanec, svetere, stomfe, robače i se drugo, dobite v velkom zbiranju i po najfalešoj ceni v tekstilnom štacunu

POJE JÓZSEF, Muraszentkereszt

Jeli sam platil za novine?

APRÓHIRDETÉSEK - MALI OGLASI

Apróhirdetések díja szavankint 10 fillér. — A vastagon nyomott szó kettőnek számít. Legkisebb hirdetés díja 1 P.

Isčem inuša v trgovinu vegyeskereskedés) zemem gori dečka 14—15 let staroga z krajov Gornjega Megyimurja. Glasiti se moči v trgovini Vugrincsis István, Kotor.

ZONGORA eladó jó állapotban. Érdeklődni Muraközi nyomda, Csáktornya.

Felelős szerkesztő: Pecsornik Ottó
Felelős kiadó és lapfajdos: Pecsornik Ottó
Nyomta: Muraközi Katolikus Könyvnyomda — Csáktornya.
Nyomásért felel: Sárcs Antal.